C/2025/3754

17.9.2025

P9_TA(2024)0328

Insättningsgarantins omfattning, användning av medel från insättningsgarantisystem, gränsöverskridande samarbete och transparens (DGSD2)

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 24 april 2024 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 2014/49/EU vad gäller insättningsgarantins omfattning, användning av medel från insättningsgarantisystem, gränsöverskridande samarbete och transparens (COM(2023)0228 – C9-0133/2023 – 2023/0115(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(C/2025/3754)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2023)0228),

— med beaktande av artiklarna 294.2 och 53.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C9-0133/2023),

— med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

— med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande av den 5 juli 2023 ([1]),

— med beaktande av artikel 59 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor (A9-0154/2024),

1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.

2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att på nytt lägga fram ärendet för parlamentet om den ersätter, väsentligt ändrar eller har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag.

3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

([1]) EUT C 307, 31.8.2023, s. 19.

P9_TC1-COD(2023)0115

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 24 april 2024 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/… om ändring av direktiv 2014/49/EU vad gäller insättningsgarantins omfattning, användning av medel från insättningsgarantisystem, gränsöverskridande samarbete och transparens (*)

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 53.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([1]),

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ([2]),

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ([3]),

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

(1) I enlighet med artikel 19.5 och 19.6 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/49/EU ([4]) har kommissionen sett över tillämpningen av och tillämpningsområdet för det direktivet och dragit slutsatsen att målet att skydda insättare i unionen genom inrättandet av insättningsgarantisystem i huvudsak har uppnåtts. Kommissionen drog dock också slutsatsen att det finns ett behov av att åtgärda de återstående bristerna i insättarskyddet och att stärka insättningsgarantisystemens funktion, samtidigt som man harmoniserar reglerna för andra ingripanden från insättningsgarantisystemen än utbetalningsförfaranden.

(1a) För närvarande vilar bankunionen endast på två av sina avsedda tre pelare, nämligen den gemensamma tillsynsmekanismen och den gemensamma resolutionsmekanismen. Den är därför fortfarande ofullständig på grund av avsaknaden av den tredje pelaren, det europeiska insättningsgarantisystemet. Den pågående översynen av unionens ram för krishantering och insättningsgaranti är avsedd att bana väg för fullbordandet av bankunionen, som borde ha ägt rum för länge sedan, inbegripet inrättandet av det europeiska insättningsgarantisystemet. Fullbordandet av bankunionen utgör en integrerad del av den ekonomiska och monetära unionen och av den finansiella stabiliteten, framför allt genom att minska riskerna för den så kallade onda cirkeln som uppstår till följd av kopplingen mellan kreditinstitut och deras innehav av statsobligationer från det egna landet.

(1b) För att säkerställa en smidig övergång till fullbordandet av bankunionen är det nödvändigt att harmonisera de funktioner som insättningsgarantisystemen kan utföra. Därför bör antalet fall med utrymme för diskretionär bedömning enligt nationell lagstiftning som ingår i direktiv 2014/49/EU begränsas och alla insättningsgarantisystem bör kunna finansiera resolutionsåtgärder, förebyggande åtgärder och andra alternativa åtgärder för utbetalning till insättare.

(1c) Unionens krishanteringsram bör alltid säkerställa att förluster inte socialiseras och att skattemedel inte används för att hjälpa eller rädda krisdrabbade kreditinstitut.

(*) Ändringarna i texten är resultatet av antagandet av ändringsförslag 1. Ny text eller text som ersätter tidigare text markeras med fetkursiv stil och strykningar med symbolen ▌.

([1]) EUT C,, s..

([2]) EUT C,, s..

([3]) EUT C,, s..

([4]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/49/EU av den 16 april 2014 om insättningsgarantisystem (omarbetning) (*EUT L 173, 12.6.2014, s. 149*).

(2) Underlåtenhet att fullgöra skyldigheterna att betala bidrag till insättningsgarantisystemen eller att tillhandahålla information till insättare och insättningsgarantisystem kan undergräva syftet med insättarskyddet. Insättningsgarantisystemen, eller i relevanta fall de utsedda myndigheterna, kan ålägga sanktionsavgifter för sen inbetalning av bidrag. Det är viktigt att förbättra samordningen mellan insättningsgarantisystem, utsedda myndigheter och behöriga myndigheter när det gäller att vidta efterlevnadskontrollåtgärder mot ett kreditinstitut som inte fullgör sina skyldigheter. Även om de behöriga myndigheternas tillämpning av tillsyns- och efterlevnadskontrollåtgärder mot kreditinstitut regleras i nationell lagstiftning och i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU ([5]), är det nödvändigt att säkerställa att de utsedda myndigheterna i god tid informerar de behöriga myndigheterna om alla överträdelser av kreditinstitutens skyldigheter enligt reglerna om insättningsgaranti.

(3) För att främja ytterligare konvergens av insättningsgarantisystemens praxis och hjälpa insättningsgarantisystemen att testa sin motståndskraft bör Europeiska bankmyndigheten (EBA) ***utarbeta förslag till standarder för tillsyn för*** genomförandet av stresstester av insättningsgarantisystem.

(4) Enligt artikel 5.1 d i direktiv 2014/49/EU är insättningar från vissa finansiella institut, däribland värdepappersföretag, undantagna från insättningsgarantisystemets täckning. De medel som dessa finansiella institut erhåller från sina kunder och som de sätter in i ett kreditinstitut för sina kunders räkning, i samband med de tjänster de erbjuder, bör dock skyddas på vissa villkor.

(5) Den grupp av insättare som för närvarande skyddas genom återbetalning från ett insättningsgarantisystem motiveras av önskan att skydda icke-professionella kunder, medan professionella kunder inte anses behöva ett sådant skydd. Därför har offentliga myndigheter uteslutits från täckningen. De flesta offentliga myndigheter (som i vissa medlemsstater omfattar skolor och sjukhus) kan dock inte anses vara professionella kunder. Det är därför nödvändigt att säkerställa att insättningar från alla icke-professionella kunder, inbegripet offentliga myndigheter, kan åtnjuta det skydd som ett insättningsgarantisystem erbjuder.

(6) Insättningar som hänför sig till vissa händelser, inklusive fastighetstransaktioner som avser privatbostäder eller utbetalning av vissa försäkringar, kan tillfälligt ge upphov till stora insättningar. Därför är medlemsstaterna enligt artikel 6.2 i direktiv 2014/49/EU för närvarande skyldiga att säkerställa att insättningar på över 100 000 EUR som hänför sig till sådana händelser skyddas i minst tre månader, men inte längre än tolv månader från det att beloppet har krediterats eller från det att sådana insättningar blir rättsligt överförbara. För att harmonisera insättarskyddet i unionen och minska den administrativa komplexiteten och den rättsliga osäkerheten vad gäller omfattningen av skyddet för sådana insättningar är det nödvändigt att förenhetliga skyddet till minst 500 000 EUR ***och högst 2 500 000 EUR*** för en harmoniserad varaktighet på sex månader, utöver garantinivån på 100 000 EUR. ***Efter medlemsstaternas införlivande bör kommissionen genomföra en översyn av de belopp som är skyddade i syfte att fastställa om maximibeloppet bör minskas, med beaktande av huruvida de belopp som är skyddade är proportionerliga och säkerställer lika spelregler i hela unionen.***

(7) Under en fastighetstransaktion kan medlen passera genom olika konton innan transaktionen faktiskt regleras. För att skydda insättare som utför fastighetstransaktioner på ett enhetligt sätt bör därför skyddet av tillfälligt höga tillgodohavanden gälla för försäljningsintäkter samt för medel som satts in för ett köp av en privatbostad ***inom en kort och i förväg fastställd tidsperiod***.

(8) För att säkerställa en snabb utbetalning av det belopp som ska återbetalas av ett insättningsgarantisystem, och för att förenkla de administrativa reglerna och beräkningsreglerna, bör möjligheten att beakta förfallna skulder vid beräkningen av det återbetalningsbara beloppet avskaffas.

(9) Det är nödvändigt att optimera insättningsgarantisystemens operativa kapacitet och att minska deras administrativa börda. Därför bör det fastställas att när det gäller identifieringen av insättare som har rätt till insättningar på mottagarkonton eller bedömningen av huruvida insättare är berättigade till skyddsåtgärder vid tillfälligt höga tillgodohavanden, är det fortfarande insättarnas och kontoinnehavarnas ansvar att på egen hand visa att de har rätt till insättningarna.

([5]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

(10) Vissa insättningar kan omfattas av en längre återbetalningsperiod eftersom de kräver att insättningsgarantisystemen verifierar kravet på återbetalning. För att harmonisera reglerna i hela unionen bör perioden för återbetalning begränsas till 20 arbetsdagar efter mottagandet av relevant dokumentation.

(11) Den administrativa kostnaden för återbetalning av små belopp på vilande konton kan överskrida fördelarna för insättaren. Det är därför nödvändigt att specificera att insättningsgarantisystemen inte bör vara skyldiga att vidta aktiva åtgärder för att återbetala insättningar som hålls på sådana konton under vissa tröskelvärden som bör fastställas på nationell nivå. Insättarnas rätt att kräva ett sådant belopp bör dock bevaras. Om samma insättare också har andra aktiva konton bör insättningsgarantisystemen dessutom inkludera detta belopp i beräkningen av det belopp som ska utbetalas.

(12) Insättningsgarantisystemen har olika metoder för att återbetala insättare, allt från kontantutbetalningar till elektroniska överföringar. För att säkerställa spårbarheten i återbetalningsprocessen från insättningsgarantisystemen och för att efterleva målen i unionens ram för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, bör dock återbetalning till insättare via betalningar vara den förvalda utbetalningsmetoden när återbetalningen överstiger 10 000 EUR.

(13) Finansiella institut är undantagna från insättningsgarantin. Vissa finansiella institut, däribland institut för elektroniska pengar, betalningsinstitut och värdepappersföretag, sätter emellertid också in de medel som de erhållit från sina kunder på bankkonton, ofta på tillfällig basis, för att uppfylla skyddskrav i enlighet med sektorslagstiftning, däribland Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/110/EG ([6]), Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2366 ([7]) och Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU ([8]). Med tanke på dessa finansiella instituts växande roll bör insättningsgarantisystemen skydda sådana insättningar under förutsättning att dessa kunder är identifierade eller identifierbara.

(14) Kunder till finansiella institut vet inte alltid vilket kreditinstitut det finansiella institutet har valt för att sätta in deras medel. Insättningsgarantisystemen bör därför inte aggregera sådana insättningar med en insättning som samma kunder kan ha i samma kreditinstitut där det finansiella institutet har placerat sina insättningar. Kreditinstituten kanske inte känner till vilka kunder som har rätt till det belopp som finns på kundkontona, eller kanske inte kan kontrollera och registrera individuella uppgifter om dessa kunder. ▌

(15) Vid återbetalning till insättare kan insättningsgarantisystemen råka ut för situationer som ger upphov till farhågor om penningtvätt. Insättningsgarantisystemen bör därför hålla inne utbetalningar till en insättare när de underrättas om att en finansunderrättelseenhet har spärrat ett bank- eller betalkonto i enlighet med de tillämpliga reglerna om bekämpning av penningtvätt.

(16) I artikel 9 i direktiv 2014/49/EU föreskrivs att om ett insättningsgarantisystem gör betalningar inom ramen för ett resolutionsförfarande ska insättningsgarantisystemet ha en fordran på det berörda kreditinstitutet för ett belopp som motsvarar dess betalningar, och denna fordran ska ha samma prioritet som garanterade insättningar. Denna bestämmelse skiljer inte mellan bidrag från insättningsgarantisystem när ett verktyg för skuldnedskrivning i befintlig juridisk person används och bidrag från insättningsgarantisystem till finansiering av en överföringsstrategi (verktyget för försäljning av verksamhet eller broinstitutverktyget) följt av likvidation av den resterande delen. För att säkerställa tydlighet och rättssäkerhet när det gäller förekomsten av och storleken på ett insättningsgarantisystems fordran i olika scenarier är det nödvändigt att ange att när insättningsgarantisystemet bidrar till att stödja tillämpningen av verktyget för försäljning av verksamhet eller broinstitutverktyget, eller alternativa åtgärder, varigenom en uppsättning tillgångar, rättigheter och skulder, inklusive insättningar, hos kreditinstitutet överförs till en mottagande enhet, bör detta insättningsgarantisystem ha en fordran mot den resterande delen i dess senare likvidationsförfaranden enligt nationell rätt. För att säkerställa att aktieägarna och borgenärerna i det kreditinstitut som kvarstår i den resterande delen faktiskt absorberar kreditinstitutets förluster och för att förbättra möjligheten till återbetalningar till insättningsgarantisystemet vid insolvens, bör insättningsgarantisystemets fordran ha samma prioritet som ***garanterade insättningar***. Om verktyget för skuldnedskrivning i befintlig juridisk person tillämpas (dvs. kreditinstitutet fortsätter sin verksamhet), bidrar insättningsgarantisystemet till det belopp med vilket garanterade insättningar skulle ha skrivits ned eller konverterats för att absorbera förlusterna i det kreditinstitutet, om garanterade insättningar hade omfattats av skuldnedskrivningen. Därför bör bidrag från insättningsgarantisystemet inte resultera i en fordran mot institutet under resolution, eftersom det skulle upphäva syftet med bidraget från insättningsgarantisystemet.

([6]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/110/EG av den 16 september 2009 om rätten att starta och driva affärsverksamhet i institut för elektroniska pengar samt om tillsyn av sådan verksamhet, om ändring av direktiven 2005/60/EG och 2006/48/EG och om upphävande av direktiv 2000/46/EG (EUT L 267, 10.10.2009, s. 7).

([7]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2366 av den 25 november 2015 om betaltjänster på den inre marknaden, om ändring av direktiven 2002/65/EG, 2009/110/EG och 2013/36/EU samt förordning (EU) nr 1093/2010 och om upphävande av direktiv 2007/64/EG (EUT L 337, 23.12.2015, s. 35).

([8]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (omarbetning) (EUT L 173, 12.6.2014, s. 349).

(17) För att säkerställa konvergens av insättningsgarantisystemens praxis och rättssäkerhet för insättare som vill återkräva sina insättningar, och för att undvika operativa hinder för insättningsgarantisystemen, är det viktigt att fastställa en tillräckligt lång period inom vilken insättarna kan kräva återbetalning av sina insättningar i de fall då insättningsgarantisystemet inte har återbetalat insättarna inom de tidsfrister för utbetalningar som fastställs i artikel 8 i direktiv 2014/49/EU.

(18) Enligt artikel 10.2 i direktiv 2014/49/EU ska medlemsstaterna säkerställa att de tillgängliga finansiella medlen i ett insättningsgarantisystem senast den 3 juli 2024 når en målnivå på 0,8 % av beloppet på dess deltagares garanterade insättningar. ***I syfte*** att objektivt kunna bedöma om insättningsgarantisystemen uppfyller detta krav bör en tydlig referensperiod anges för att fastställa beloppet för de garanterade insättningarna och insättningsgarantisystemens tillgängliga finansiella medel. ***Vid diskussionen om den utvidgade användningen av insättningsgarantisystemet bör målnivån på 0,8 % vara föremål för noggrann övervakning och bedömning.***

(19) För att säkerställa insättningsgarantisystemens motståndskraft bör deras medel härröra från stabila och icke återkalleliga bidrag. Vissa källor till finansiering av insättningsgarantisystemet, inklusive lån och förväntade återvinningar, är alltför osäkra för att kunna redovisas som bidrag när det gäller att uppnå målnivån för insättningsgarantisystemet. För att harmonisera insättningsgarantisystemens villkor för att uppnå sin målnivå och för att säkerställa att insättningsgarantisystemens tillgängliga finansiella medel finansieras genom bidrag från branschen, bör medel som är kvalificerade för att uppnå målnivån särskiljas från medel som betraktas som kompletterande finansieringskällor. Utflöden av medel från insättningsgarantisystemen, inbegripet förutsebara återbetalningar av lån, kan planeras och beaktas vid fastställandet av regelbundna bidrag från insättningsgarantisystemets deltagare, och bör därför inte leda till att de tillgängliga finansiella medlen sjunker under målnivån. Det är därför nödvändigt att specificera att, efter det att målnivån har uppnåtts för första gången, endast ett underskott i insättningsgarantisystemets tillgängliga finansiella medel som orsakats av ett ingripande från insättningsgarantisystemet (utbetalning, förebyggande åtgärder, resolutionsåtgärder eller alternativa åtgärder) bör ge upphov till en ***fyraårig*** påfyllningsperiod. ***Om de tillgängliga finansiella medlen efter ett sådant ingripande från insättningsgarantisystemet har minskat med mindre än en tredjedel bör påfyllningsperioden vara två år.*** För att säkerställa en konsekvent tillämpning bör EBA utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som specificerar metoden för insättningsgarantisystemens beräkning av målnivån.

(20) De tillgängliga finansiella medlen för ett insättningsgarantisystem bör vara omedelbart användbara för att hantera plötsliga utbetalningar eller andra ingripanden. Mot bakgrund av olika praxis i unionen är det lämpligt att fastställa krav för insättningsgarantisystemens investeringsstrategi för sina medel, i syfte att mildra eventuella negativa effekter på ett insättningsgarantisystems förmåga att fullgöra sitt uppdrag. Om ett insättningsgarantisystem inte är behörigt att fastställa investeringsstrategin bör den myndighet, det organ eller den enhet i medlemsstaten som ansvarar för att fastställa investeringsstrategin också respektera principerna om diversifiering och investeringar i lågrisktillgångar ***och likvida tillgångar*** när investeringsstrategin fastställs. För att bevara insättningsgarantisystemets fullständiga operativa oberoende och flexibilitet när det gäller tillgång till dess medel, bör de medel som insättningsgarantisystemet deponerar i statskassan öronmärkas och placeras på ett separat konto.

(21) Alternativet att anskaffa de tillgängliga finansiella medlen för ett insättningsgarantisystem genom obligatoriska bidrag från medlemsinstituten till befintliga system för obligatoriska bidrag som inrättats av en medlemsstat för att täcka kostnaderna för systemrisker har aldrig använts och bör därför avskaffas.

(22) Det är nödvändigt att stärka insättarskyddet, samtidigt som man undviker behovet av en panikförsäljning av ett insättningsgarantisystems tillgångar och begränsar möjliga negativa procykliska effekter på banksektorn som orsakas av att extraordinära bidrag uppbärs. Insättningsgarantisystem bör därför tillåtas att använda alternativa finansieringsarrangemang som gör det möjligt för dem att när som helst få kortfristig finansiering från andra källor än bidrag, även innan de använder sina tillgängliga finansiella medel och medel som uppburits genom extraordinära bidrag. Eftersom kreditinstituten i första hand bör bära kostnaderna och ansvaret för finansieringen av insättningsgarantisystemen, bör alternativa finansieringsarrangemang med hjälp av offentliga medel ***inte tillåtas***.

(23) För att säkerställa en tillräckligt diversifierad investering av insättningsgarantisystemens medel och en konvergerande praxis bör EBA utfärda riktlinjer för att ge insättningsgarantisystemen vägledning i detta avseende.

(24) Även om insättningsgarantisystemens främsta uppgift är att återbetala garanterade insättare, kan andra ingripanden än utbetalning visa sig vara mer kostnadseffektiva för insättningsgarantisystemen och säkerställa oavbruten tillgång till insättningar genom att underlätta överföringsstrategier. Insättningsgarantisystemen kan åläggas att bidra till resolution av kreditinstitut. I vissa medlemsstater kan insättningsgarantisystemen dessutom finansiera förebyggande åtgärder för att återställa kreditinstitutens långsiktiga bärkraft eller alternativa åtgärder vid insolvens. Även om sådana förebyggande och alternativa åtgärder kan förbättra skyddet av insättningar avsevärt, måste sådana åtgärder omfattas av lämpliga skyddsåtgärder, bland annat i form av ett harmoniserat test av det minst kostsamma scenariot, för att säkerställa lika konkurrensvillkor och att sådana åtgärder är ändamålsenliga och kostnadseffektiva. Sådana skyddsåtgärder bör endast gälla för ingripanden som finansieras med insättningsgarantisystemets tillgängliga finansiella medel som regleras enligt detta direktiv.

(24a) Det är nödvändigt att alla tänkbara ingripanden från insättningsgarantisystemet genomförs med fokus på kostnadseffektivitet och transparens. Detta tillvägagångssätt är nödvändigt för att undvika snedvridning av spelreglerna och säkerställa att inga orättvisa fördelar ges till vissa marknadsaktörer. Transparens och kostnadseffektivitet är grundläggande principer som understödjer insättningsgarantisystemets integritet och likvärdiga funktion.

(25) Åtgärder för att förhindra att ett kreditinstitut fallerar genom tillräckligt tidiga ingripanden kan spela en verkningsfull roll för kontinuiteten i krishanteringsverktyg för att upprätthålla insättarnas förtroende och den finansiella stabiliteten. Dessa åtgärder kan ta sig olika uttryck – kapitalstödåtgärder genom kapitalbasinstrument (inklusive kärnprimärkapitalinstrument) eller andra kapitalinstrument, garantier eller lån. Insättningsgarantisystemen har använt dessa åtgärder på olika sätt. För att säkerställa kontinuiteten i krishanteringsverktygen och användningen av förebyggande åtgärder på ett sätt som överensstämmer med resolutionsramen och reglerna för statligt stöd är det nödvändigt att specificera tidpunkten och villkoren för deras tillämpning. Förebyggande åtgärder är inte lämpliga för att absorbera uppkomna förluster när kreditinstitutet redan är fallerande eller sannolikt kommer att fallera och bör användas i ett tidigt skede för att förhindra en försämring av en banks finansiella ställning. De utsedda myndigheterna bör därför kontrollera om villkoren för ett sådant ingripande från insättningsgarantisystemet är uppfyllda. Slutligen bör dessa villkor för användningen av insättningsgarantisystemets tillgängliga finansiella medel inte påverka den behöriga myndighetens bedömning av huruvida ett institutionellt skyddssystem uppfyller de kriterier som fastställs i artikel 113.7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 ([9]).

(26) För att säkerställa att de förebyggande åtgärderna uppnår sitt syfte bör kreditinstituten åläggas att i en not ***som ska presenteras för den behöriga myndigheten*** redogöra för de åtgärder som de åtar sig att vidta. En sådan not bör innehålla alla aspekter som syftar till att förhindra ett utflöde av medel och stärka kreditinstitutets kapital- och likviditetssituation, så att kreditinstitutet kan uppfylla alla relevanta tillsynskrav och andra lagstadgade krav på framåtblickande basis. Noten bör därför innehålla kapitalanskaffningsåtgärder, inbegripet regler om nyemissioner som riktas mot nuvarande ägare, frivillig konvertering av efterställda skuldinstrument, skuldförvaltningsåtgärder, kapitalgenererande försäljning av tillgångar, värdepapperisering av portföljer och innehållande av vinst, däribland utdelningsförbud och förbud mot förvärv av andelar i företag. ***Dessutom bör det i noten redogöras för kreditinstitutets ursprungliga kapitalunderskott, de kapitalanskaffningsåtgärder som genomförts och de skyddsåtgärder som införts för att förhindra utflöde av medel.*** Av samma skäl bör kreditinstituten under genomförandet av de åtgärder som anges i noten också stärka sin likviditet och avstå från aggressiva affärsmetoder och från ***utdelning eller rörlig ersättning eller*** återköp av egna aktier eller inlösen av hybridkapitalinstrument. Noten bör också innehålla en exitstrategi för eventuella stödåtgärder som mottas. ***Kreditinstitutet bör inom rimlig tid förse den behöriga myndigheten med en omstruktureringsplan för verksamheten för att säkerställa långsiktig bärkraft. Förebyggande åtgärder som beviljas ett kreditinstitut bör tillfälligt upphävas om den behöriga myndigheten inte är övertygad om att omstruktureringsplanen för verksamheten är trovärdig och genomförbar för att säkerställa långsiktig bärkraft. Om kreditinstitutet är medlem i ett institutionellt skyddssystem som avses i artikel 1.2 c bör det institutionella skyddssystemet godkänna omstruktureringsplanen för verksamheten efter samråd med den behöriga myndigheten. Om den behöriga myndigheten inte är nöjd med omstruktureringsplanen för verksamheten bör den vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa långsiktig bärkraft.*** De behöriga myndigheterna ***och resolutionsmyndigheterna*** är bäst lämpade att ***bedöma*** relevansen och trovärdigheten hos de åtgärder som planeras ***i omstruktureringsplanen för verksamheten***. För att säkerställa att de utsedda myndigheterna för det insättningsgarantisystem som av kreditinstitutet ombes att finansiera en förebyggande åtgärd kan bedöma huruvida alla villkor för förebyggande åtgärder är uppfyllda, bör de behöriga myndigheterna samarbeta med de utsedda myndigheterna. För att säkerställa en konsekvent tillämpning av förebyggande åtgärder i hela unionen bör EBA utfärda riktlinjer för att hjälpa kreditinstituten att utarbeta en sådan ***omstruktureringsplan för verksamheten***.

(26a) För att i förekommande fall minska de moraliska riskerna bör det kreditinstitut som erhåller stöd från insättningsgarantisystem i form av förebyggande åtgärder, dess aktieägare, borgenärer eller den företagsgrupp som det tillhör bidra till omstruktureringen med egna medel och tillhandahålla lämplig ersättning för den förebyggande åtgärd som insättningsgarantisystemet beviljar.

([9]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

(27) För att säkerställa att kreditinstitut som får stöd från insättningsgarantisystem i form av förebyggande åtgärder fullgör sina åtaganden bör de behöriga myndigheterna begära en saneringsplan från kreditinstitut som inte har fullgjort sina åtaganden***, återbetalat det belopp som har betalats inom ramen för de förebyggande åtgärderna eller följt exitstrategin***. Om en behörig myndighet anser att åtgärderna i saneringsplanen inte kan leda till att kreditinstitutet uppnår långsiktig bärkraft, bör insättningsgarantisystemet inte ge något ytterligare förebyggande stöd till kreditinstitutet***, och de berörda myndigheterna bör göra en bedömning av huruvida institutet fallerar eller sannolikt kommer att fallera, i enlighet med artikel 32 i direktiv 2014/59/EU. Samma konsekvenser bör gälla i fall då kreditinstitutet inte uppfyller saneringsplanen***. För att säkerställa en konsekvent tillämpning av förebyggande åtgärder i hela unionen bör EBA utfärda riktlinjer för att hjälpa kreditinstituten att utarbeta en sådan saneringsplan.

(28) För att undvika skadliga effekter på konkurrensen och den inre marknaden är det nödvändigt att föreskriva att när det gäller alternativa åtgärder vid insolvens bör de relevanta organ som företräder ett kreditinstitut i samband med nationella insolvensförfaranden (likvidator, konkursförvaltare, boutredningsman eller annat organ) vidta åtgärder för saluföring av kreditinstitutets verksamhet eller en del av denna i ett öppet, transparent och icke-diskriminerande förfarande, samtidigt som de strävar efter att så långt som möjligt maximera försäljningspriset. Kreditinstitutet eller en mellanhand som agerar för kreditinstitutets räkning bör tillämpa regler som är lämpliga för saluföring av tillgångar, rättigheter och skulder som ska överföras till potentiella köpare. Under alla omständigheter bör användningen i tillämpliga fall av statliga medel även fortsättningsvis omfattas av de relevanta reglerna för statligt stöd i fördraget.

(29) Eftersom insättningsgarantisystemens huvudsyfte är att skydda garanterade insättningar bör de endast tillåtas finansiera andra ingripanden än utbetalningar om sådana ingripanden är billigare än utbetalningar. Erfarenheterna av att tillämpa denna regel (”test av det minst kostsamma scenariot”) har visat på flera brister, eftersom det i den nuvarande ramen inte anges i detalj hur kostnaden för dessa ingripanden eller kostnaden för utbetalningen ska fastställas. För att säkerställa en konsekvent tillämpning av testet av det minst kostsamma scenariot i hela unionen är det nödvändigt att specificera beräkningen av dessa kostnader. Samtidigt är det nödvändigt att undvika alltför stränga villkor som i praktiken skulle hindra användningen av medel från insättningsgarantisystemet för andra ingripanden än utbetalning. Vid bedömningen av det minst kostsamma scenariot bör insättningsgarantisystemen först kontrollera att kostnaden för att finansiera den valda åtgärden är lägre än kostnaden för återbetalning av garanterade insättningar. Metoden för bedömning av det minst kostsamma scenariot bör ta hänsyn till pengars tidsvärde.

(30) Likvidation kan vara en utdragen process vars effektivitet beror på det nationella rättsväsendets effektivitet, insolvensordningar, enskilda bankers särdrag och omständigheterna kring fallissemanget. När insättningsgarantisystemets ingripanden utgör en del av alternativa åtgärder bör testet av det minst kostsamma scenariot bygga på en värdering av kreditinstitutets tillgångar och skulder, i enlighet med artikel 36.1 i direktiv 2014/59/EU, och den uppskattning som föreskrivs i artikel 36.8 i det direktivet. Det kan dock vara svårt att göra en exakt utvärdering av återvinningar vid likvidation i samband med testet av det minst kostsamma scenariot för förebyggande åtgärder, som förmodligen görs långt före en förutsebar likvidation. Därför bör det kontrafaktiska scenariot för testet av det minst kostsamma scenariot för förebyggande åtgärder justeras i enlighet med detta, och under alla omständigheter bör de förväntade återvinningarna begränsas till ett rimligt belopp baserat på de återvinningar som ägt rum vid tidigare utbetalningar.

(31) De utsedda myndigheterna bör uppskatta kostnaden för åtgärden för insättningsgarantisystemet, inbegripet efter återbetalning av ett lån, ett kapitaltillskott eller användning av en garanti, netto efter förväntade intäkter, driftskostnader och potentiella förluster, mot ett kontrafaktiskt scenario baserat på en hypotetisk slutlig förlust vid utgången av insolvensförfarandet, vilket bör ta hänsyn till återvinningar från insättningsgarantisystemet som en del av en banks likvidationsförfaranden. ***Dessutom bör det kontrafaktiska scenariot ta hänsyn till den möjliga kostnaden för insättningsgarantisystemet till följd av ekonomisk och finansiell instabilitet, inklusive behovet av att använda ytterligare medel, inom ramen för insättningsgarantisystemets mandat, för att skydda insättare och den finansiella stabiliteten, och för att förhindra spridningseffekter.*** För att ge en rättvis och mer heltäckande bild av den faktiska kostnaden för återbetalning till insättarna bör uppskattningen av den förlust som uppkommer på grund av återbetalning av garanterade insättningar omfatta kostnader som är indirekt relaterade till återbetalningen till insättarna. Sådana kostnader bör inbegripa ▌den kostnad som insättningsgarantisystemet kan ådra sig på grund av att alternativ finansiering måste användas. För att säkerställa en konsekvent tillämpning av testet av det minst kostsamma scenariot bör EBA utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn om metoden för att beräkna kostnaden för olika ingripanden från insättningsgarantisystemen. För att säkerställa att metoden för bedömning av det minst kostsamma scenariot överensstämmer med insättningsgarantisystemets lagstadgade eller avtalsgrundade mandat ▌ bör EBA ▌***utarbeta*** förslag till tekniska standarder för tillsyn ▌.

(32) För att stärka det harmoniserade skyddet av insättare och specificera respektive ansvarsområden inom unionen bör insättningsgarantisystemet i hemmedlemsstaten säkerställa utbetalningen till insättare i medlemsstater där kreditinstitut som deltar i insättningsgarantisystemet tar emot insättningar och andra återbetalningsbara medel genom att erbjuda inlåningstjänster på gränsöverskridande basis utan att vara etablerade i värdmedlemsstaten. För att underlätta utbetalningar och tillhandahållande av information till insättare bör värdmedlemsstatens insättningsgarantisystem tillåtas fungera som kontaktpunkt för insättare vid kreditinstitut som utövar friheten att tillhandahålla tjänster.

(33) Ett samarbete mellan insättningsgarantisystem i hela unionen är avgörande för att säkerställa snabb och kostnadseffektiv återbetalning till insättare när kreditinstitut bedriver bankverksamhet genom filialer i andra medlemsstater. Med tanke på de tekniska framsteg som främjar användningen av gränsöverskridande överföringar och fjärridentifiering bör insättningsgarantisystemet i hemmedlemsstaten tillåtas att göra återbetalningar direkt till insättare vid filialer i en annan medlemsstat, förutsatt att den administrativa bördan och kostnaderna är lägre än om återbetalningen skulle utföras av insättningsgarantisystemet i värdmedlemsstaten. Denna flexibilitet bör komplettera den nuvarande samarbetsmekanismen, som kräver att värdmedlemsstatens insättningsgarantisystem återbetalar insättare i filialer för hemmedlemsstatens insättningsgarantisystems räkning. För att bevara insättarnas förtroende i både värdmedlemsstaten och hemmedlemsstaten bör EBA utfärda riktlinjer för att bistå insättningsgarantisystemen i detta samarbete, bland annat genom att föreslå en förteckning över villkor enligt vilka ett insättningsgarantisystem i hemmedlemsstaten kan besluta att göra utbetalningar till insättare vid filialer i värdmedlemsstaten.

(34) Kreditinstitut kan ändra sin tillhörighet till ett insättningsgarantisystem om de flyttar sitt huvudkontor till en annan medlemsstat eller omvandlar sitt dotterbolag till en filial eller vice versa. Enligt artikel 14.3 i direktiv 2014/49/EU ska det kreditinstitutets bidrag som betalats under de tolv månader som föregår flytten eller omvandlingen överföras till det andra insättningsgarantisystemet i proportion till beloppet för de överförda garanterade insättningarna. För att säkerställa att överföringen av bidrag till det mottagande insättningsgarantisystemet inte är beroende av skiljaktiga nationella regler om fakturering eller faktiskt datum för betalning av bidrag, bör det ursprungliga insättningsgarantisystemet beräkna det belopp som ska överföras på grundval av ***de potentiella skulder som det mottagande insättningsgarantisystemet ådrar sig till följd av överföringen. EBA bör utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera metoden för beräkning av det belopp som ska överföras för att säkerställa en neutral inverkan av överföringen på såväl det mottagande insättningsgarantisystemets som det ursprungliga insättningsgarantisystemets finansiella situation i förhållande till de risker de täcker***.

(35) Det är nödvändigt att säkerställa ett likvärdigt skydd för insättare i hela unionen, vilket inte helt kan garanteras genom ett system för likvärdighetsbedömning av insättarskydd i tredjeland. Av detta skäl bör filialer i unionen till ett kreditinstitut som har sitt huvudkontor i ett tredjeland ansluta sig till ett insättningsgarantisystem i den medlemsstat där de bedriver sin inlåningsverksamhet. Detta krav skulle också säkerställa överensstämmelse med direktiven 2013/36/EU och 2014/59/EU, som syftar till att införa mer robusta tillsyns- och resolutionsramar för koncerner i tredjeland som tillhandahåller banktjänster i unionen. Omvänt bör det undvikas att insättningsgarantisystemen exponeras för ekonomiska och finansiella risker i tredjeland. Insättningar i filialer som etablerats i tredjeland av kreditinstitut från unionen bör därför inte skyddas.

(36) Ett standardiserat och regelbundet lämnande av information ökar insättarnas medvetenhet om insättningsgarantin. För att anpassa informationskraven till den tekniska utvecklingen bör dessa krav ta hänsyn till de nya digitala kommunikationskanaler genom vilka kreditinstitut interagerar med insättare. Insättare bör få tydlig och enhetlig information som förklarar deras insättningsgaranti, samtidigt som den relaterade administrativa bördan för kreditinstitut eller insättningsgarantisystem begränsas. EBA bör ges i uppdrag att utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att specificera dels innehållet i och formatet på det informationsblad som årligen ska skickas till insättarna, dels det formulär för information som antingen insättningsgarantisystem eller kreditinstitut måste skicka till insättarna i särskilda situationer, inbegripet vid fusioner av kreditinstitut, fastställande av att insättningar är indisponibla eller återbetalning av insatta kundmedel.

(37) En fusion av ett kreditinstitut eller omvandling av ett dotterbolag till en filial eller vice versa kan påverka centrala inslag i insättarskyddet. För att undvika negativa effekter för insättare som skulle ha insättningar i båda de fusionerande bankerna och vars krav på insättningsgaranti skulle minska på grund av förändringar i tillhörigheten till insättningsgarantisystem, bör alla insättare informeras om sådana förändringar och ha rätt att ta ut sina medel utan straffavgifter upp till ett belopp som motsvarar den förlorade täckningen av insättningar.

(38) För att bevara den finansiella stabiliteten, undvika spridningseffekter och göra det möjligt för insättare att utöva sin rätt att kräva ut insättningar i tillämpliga fall, bör utsedda myndigheter, insättningsgarantisystem och berörda kreditinstitut informera insättare om insättningar som blir indisponibla.

(39) För att öka transparensen för insättarna och främja finansiell stabilitet och förtroende hos insättningsgarantisystemen när de fullgör sitt uppdrag bör de nuvarande rapporteringskraven förbättras. Med utgångspunkt i de nuvarande krav som gör det möjligt för insättningsgarantisystem att begära all nödvändig information från sina medlemsinstitut för att förbereda en utbetalning, bör insättningsgarantisystem också kunna begära information som är nödvändig för att förbereda en utbetalning inom ramen för gränsöverskridande samarbete. På begäran av ett insättningsgarantisystem bör medlemsinstituten vara skyldiga att tillhandahålla allmän information om all väsentlig gränsöverskridande verksamhet i andra medlemsstater. För att EBA ska få lämplig information om utvecklingen av insättningsgarantisystemens tillgängliga finansiella medel och om användningen av dessa medel bör medlemsstaterna likaledes säkerställa att insättningsgarantisystemen varje år informerar EBA om beloppet av garanterade insättningar och tillgängliga finansiella medel samt underrättar EBA om de omständigheter som lett till användning av medel från insättningsgarantisystemet antingen för utbetalningar eller för andra åtgärder. För att återspegla insättningsgarantisystemens stärkta roll i hanteringen av bankkriser, som syftar till att underlätta användningen av medel från insättningsgarantisystemen vid resolution, bör slutligen insättningsgarantisystemen ha rätt att ***varje år*** få en sammanfattning av kreditinstitutens resolutionsplaner i syfte att höja sin allmänna beredskap att göra medlen tillgängliga.

(40) Tekniska standarder för finansiella tjänster bör underlätta en konsekvent harmonisering av och ett tillräckligt insättarskydd i hela unionen. EBA är ett organ som har mycket specialiserade expertkunskaper på området, och det skulle därför vara effektivt och lämpligt att denna myndighet anförtros uppgiften att utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn och genomförande som inte inbegriper policyval, vilka sedan antas av kommissionen.

(41) Kommissionen bör, när så föreskrivs i detta direktiv, anta förslag till tekniska standarder för tillsyn som utarbetats av EBA i form av delegerade akter enligt artikel 290 i EUF-fördraget, i enlighet med artiklarna 10–14 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 ([10]), i syfte att specificera a) de tekniska detaljerna för identifiering av de finansiella institutens kunder för utbetalning av insatta kundmedel, kriterierna för återbetalning till kontoinnehavaren till förmån för varje kund eller direkt till kunden, och reglerna för att undvika flera krav på utbetalningar till samma mottagare, b) metoden för testet av det minst kostsamma scenariot, och c) metoden för beräkning av tillgängliga finansiella medel som är kvalificerade för att uppnå målnivån.

(42) Kommissionen bör, när så föreskrivs i detta direktiv, anta förslag till tekniska standarder för genomförande som utarbetats av EBA i form av genomförandeakter enligt artikel 291 i EUF-fördraget, i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010, i syfte att specificera a) innehållet i och formatet på informationsbladet till insättare och formuläret för information som antingen insättningsgarantisystem eller kreditinstitut ska skicka till insättare, och b) de förfaranden som ska följas när kreditinstitut lämnar information till sina insättningsgarantisystem, och när insättningsgarantisystem och utsedda myndigheter lämnar information till EBA, samt formulären för att lämna denna information.

(43) Direktiv 2014/49/EU bör därför ändras i enlighet med detta.

(44) För att filialer till kreditinstitut med huvudkontor utanför unionen som inte deltar i ett insättningsgarantisystem som är etablerat i unionen ska kunna ansluta sig till ett insättningsgarantisystem i unionen, bör dessa filialer ges tillräckligt med tid för att vidta de åtgärder som krävs för att uppfylla detta krav.

(45) Enligt direktiv 2014/49/EU får medlemsstaterna erkänna ett institutionellt skyddssystem som ett insättningsgarantisystem om det uppfyller kriterierna i artikel 113.7 i förordning (EU) nr 575/2013 och uppfyller kraven i direktiv 2014/49/EU. För att ta hänsyn till dessa institutionella skyddssystems särskilda affärsmodell, särskilt relevansen av ***de funktioner som de utför*** som en central del av deras mandat ***utöver dem som omfattas av detta direktiv***, bör medlemsstaterna ges möjlighet att tillåta institutionella skyddssystem att ***fortsätta att utföra sådana funktioner. Dessutom bör, för att ge dem tillräckligt med tid att*** anpassa sig till de nya ***bestämmelserna, i synnerhet*** skyddsåtgärderna för tillämpningen av förebyggande åtgärder, ▌en ***treårig övergångsperiod beviljas de institutionella skyddssystemen***. ▌***För att säkerställa lika spelregler och upprätthålla en hög skyddsnivå för insättare bör de funktioner och uppgifter som utförs utöver dem som omfattas av detta direktiv finansieras genom ytterligare finansiella medel utöver målnivån. De institutionella skyddssystemen bör bygga upp*** en separat fond för andra syften hos institutionella skyddssystem än ***de funktioner som omfattas av detta direktiv*** enligt överenskommelse mellan Europeiska centralbanken, den nationella behöriga myndigheten och de relevanta institutionella skyddssystemen.

([10]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

(46) För att ge insättningsgarantisystemen och de utsedda myndigheterna möjlighet att bygga upp den operativa kapacitet som krävs för att tillämpa de nya reglerna om användning av förebyggande åtgärder, bör tillämpningen av dessa nya regler senareläggas.

(47) Eftersom målen för detta direktiv, nämligen att säkerställa ett enhetligt skydd för insättare i unionen, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna till följd av de risker som skiljaktiga nationella strategier kan medföra för den inre marknadens integritet, utan snarare kan uppnås bättre på unionsnivå genom att ändra regler som redan fastställts på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av direktiv 2014/49/EU

Direktiv 2014/49/EU ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 1 ska ändras på följande sätt:

   a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

   ”1. I detta direktiv fastställs regler och förfaranden för inrättande av insättningsgarantisystem och deras funktionssätt, täckning och återbetalning av insättningar samt för användning av medel från insättningsgarantisystem för åtgärder som syftar till att säkerställa insättarnas tillgång till sina insättningar.”

   b) I punkt 2 ska led d ersättas med följande:

   ”d) kreditinstitut och filialer till kreditinstitut med huvudkontor utanför unionen som är anslutna till de system som avses i leden a, b eller c i denna punkt.”

2. I artikel 2 ska punkt 1 ändras på följande sätt:

   a) I led 3 ska inledningsfrasen ersättas med följande:

   ”3. insättning: ett tillgodohavande i form av inlåning eller som ett tillfälligt led i normala banktransaktioner, som kreditinstitut vanligtvis utför inom ramen för sin verksamhet, och som ett kreditinstitut måste betala tillbaka enligt de rättsliga och avtalsmässiga villkor som är tillämpliga, inklusive insättningar med fast löptid och insättningar på sparkonton, men exklusive tillgodohavanden om”

   b) I led 13 ska inledningsfrasen ersättas med följande:

   ”13. betalningsåtagande: en icke återkallelig skyldighet, med fullständiga säkerheter, hos ett kreditinstitut att betala ett monetärt belopp till ett insättningsgarantisystem när det begärs in av det insättningsgarantisystemet, och där säkerheten:”;

   c) Följande led ska läggas till som leden 19–23:

   ”19. resolutionsmyndighet: en resolutionsmyndighet enligt definitionen i artikel 2.1.18 i direktiv 2014/59/EU.

   20. insatta kundmedel: medel som kontoinnehavare som är finansiella institut enligt definitionen i artikel 4.1.26 i förordning (EU) nr 575/2013 inom ramen för sin verksamhet placerar i ett kreditinstitut för sina kunders räkning.

   21. unionens regler om statligt stöd: den ram som fastställs genom artiklarna 107, 108 och 109 i EUF-fördraget samt förordningar och alla unionsakter, inbegripet riktlinjer, meddelanden och tillkännagivanden, som utfärdats eller antagits med stöd av artikel 108.4 eller 109 i EUF-fördraget.

22. penningtvätt: penningtvätt enligt definitionen i artikel 2.1 i [för in hänvisning – förslag till penningtvättsförordning – COM(2021) 420 final] (*).

23. finansiering av terrorism: finansiering av terrorism enligt definitionen i artikel 2.2 i [för in hänvisning – förslag till penningtvättsförordning – COM(2021) 420 final]. (**)".

_____

(*) [För in fullständig hänvisning – förslag till penningtvättsförordning – COM(2021) 420 final].
(**) [För in fullständig hänvisning – förslag till penningtvättsförordning – COM(2021) 420 final].

d) Punkt 3 ska ersättas med följande:

"3. Andelar i irländska building societies, bortsett från andelar som utgör en form av eget kapital och omfattas av artikel 5.1 b, ska behandlas som insättningar."

3. Artikel 4 ska ändras på följande sätt:

-a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

"2. Ett system som regleras genom avtal och som avses i artikel 1.2 b i detta direktiv får bli officiellt erkänt som ett insättningsgarantisystem om det står i överensstämmelse med detta direktiv.

Ett institutionellt skyddssystem får bli officiellt erkänt som insättningsgarantisystem om det uppfyller kriterierna i artikel 113.7 i förordning (EU) nr 575/2013 och står i överensstämmelse med detta direktiv.

Medlemsstaterna ska senast den... [36 månader efter dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande] säkerställa att ett institutionellt skyddssystem som erkänns som ett insättningsgarantisystem i enlighet med denna punkt separerar sina tillgängliga finansiella medel som omfattas av en målnivå i enlighet med artikel 10.2 i detta direktiv från de ytterligare finansiella medel för att fullgöra andra uppdrag än de som regleras i detta direktiv."

a) Punkt 4 ska ersättas med följande:

"4. Medlemsstaterna ska säkerställa att om ett kreditinstitut inte fullgör sina skyldigheter som deltagare i ett insättningsgarantisystem, ska det insättningsgarantisystemet omedelbart underrätta ***den utsedda myndigheten och*** den behöriga myndigheten för kreditinstitutet om detta.

Medlemsstaterna ska säkerställa att den behöriga myndigheten i samarbete med ***den utsedda myndigheten*** omedelbart vidtar alla ***lämpliga*** åtgärder***, vid behov inbegripet åläggande av sanktioner,*** för att säkerställa att det berörda kreditinstitutet fullgör sina skyldigheter ***som deltagare i ett insättningsgarantisystem.***

Medlemsstaterna ska fastställa regler om sanktioner som ska tillämpas om kreditinstitut åsidosätter sina skyldigheter som deltagare i ett insättningsgarantisystem. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionerliga och avskräckande."

b) Följande punkt ska införas som punkt 4a:

"4a. Medlemsstaterna ska säkerställa att om ett kreditinstitut underlåter att betala de avgifter som avses i artikel 10 och artikel 11.4 inom den tidsfrist som anges av insättningsgarantisystemet, ska insättningsgarantisystemet för den period som dröjsmålet varar ta ut lagstadgad ränta på det utestående beloppet."

c) Punkterna 5 och 6 ska ersättas med följande:

"5. Medlemsstaterna ska säkerställa att insättningsgarantisystemet informerar den utsedda myndigheten i de fall de åtgärder som avses i punkterna 4 och 4a inte medför att kreditinstitutet fullgör sina skyldigheter. Medlemsstaterna ska säkerställa att den utsedda myndigheten bedömer om institutet fortfarande uppfyller villkoren för fortsatt deltagande i insättningsgarantisystemet och informerar den behöriga myndigheten om resultatet av denna bedömning.

6. Om den behöriga myndigheten beslutar att återkalla auktorisationen i enlighet med artikel 18 i direktiv 2013/36/EU ska medlemsstaterna säkerställa att kreditinstitutet upphör att vara deltagare i insättningsgarantisystemet. Medlemsstaterna ska säkerställa att insättningar som innehas den dag då ett kreditinstitut upphör att delta i insättningsgarantisystemet fortsätter att omfattas av det insättningsgarantisystemet ***under en period på högst sex månader***".

ca) I punkt 7 ska följande stycke läggas till:

”De utsedda myndigheterna ska ha nödvändiga verkställighetsbefogenheter, inbegripet befogenheter att ålägga sanktioner eller andra administrativa åtgärder, för att åtgärda ett insättningsgarantisystems överträdelser av detta direktiv.”

d) Punkt 8 ska utgå.

e) Följande punkt ska läggas till som punkt 13:

”13. ***EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn*** för omfattningen av, innehållet i och förfarandena för de stresstester som avses i punkt 10.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den … [24 månader efter dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande].

Kommissionen ges befogenhet att komplettera detta direktiv genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.”

4. Artikel 5 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Inledningsfrasen ska ersättas med följande:

”1. Följande ska inte omfattas av återbetalning från ett insättningsgarantisystem:”

ii) Led c ska ersättas med följande:

”c) Insättningar som härrör från transaktioner i samband med vilka en brottmålsdom för penningtvätt eller finansiering av terrorism har meddelats.”

iv) Led f ska ersättas med följande:

”f) Insättningar vars innehavare aldrig har identifierats enligt artikel 16 i förordning (EU)... [för in kort hänvisning – förslag till penningtvättsförordning – COM(2021) 420 final], om dessa insättningar har blivit indisponibla, utom när innehavare begär utbetalning och bevisar att bristen på identifiering inte orsakats av deras agerande.”

v) Led j ska utgå.

va) Följande led ska införas:

”ka) Insättningar gjorda av personer eller juridiska personer som är föremål för riktade ekonomiska sanktioner som antagits av unionen.”

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Genom undantag från punkt 1 i får medlemsstaterna besluta att innestående insättningar i små eller medelstora företags personliga pensionsförsäkringssystem eller tjänstepensionsplaner ska omfattas upp till den garantinivå som anges i artikel 6.1.”

5. Artikel 6 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:

i) Inledningsfrasen ska ersättas med följande:

”Utöver vad som sägs i punkt 1 ska medlemsstaterna säkerställa att belopp på minst 500 000 EUR ***och högst 2 500 000 EUR*** när det gäller följande insättningar är täckta under sex månader efter det att beloppet har krediterats, eller från och med den tidpunkt då det blir rättsligt möjligt att överföra sådana insättningar***:***”

ii) Led a ska ersättas med följande:

”a) Insättningar som hänför sig till fastighetstransaktioner som avser privatbostäder och insättningar avsedda för sådana transaktioner, förutsatt att dessa transaktioner genomförs ***under en fyramånadersperiod*** av en fysisk person och att den fysiska personen kan tillhandahålla handlingar som styrker en sådan transaktion.”

iia) Följande stycke ska läggas till:

”Senast den... [36 månader efter detta ändringsdirektivs ikraftträdande] ska kommissionen genomföra en översyn av de belopp som är skyddade i enlighet med första stycket, och som är införlivade av medlemsstaterna, i syfte att fastställa om det maximibelopp som avses i det stycket bör minskas, med beaktande av huruvida de belopp som är skyddade är proportionerliga och säkerställer lika spelregler i hela unionen. Kommissionen ska överlämna en rapport, vid behov åtföljd av ett lagstiftningsförslag, till Europaparlamentet och rådet.”

b) Följande punkt ska införas som punkt 2a:

”2a. Medlemsstaterna ska säkerställa att den garantinivå som fastställs i punkt 2 kompletterar den garantinivå som fastställs i punkt 1.”

6. Artikel 7 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 5 ska utgå.

aa) Punkt 6 ska ersättas med följande:

”6. Medlemsstaterna ska se till att kreditinstituten rapporterar det sammanlagda kvalificerade insättningsbeloppet till sina insättningsgarantisystem minst en gång per år. Medlemsstaterna ska se till att insättningsgarantisystem när som helst kan begära information från kreditinstituten om storleken på varje insättares sammanlagda kvalificerade insättningsbelopp.”

b) Punkt 7 ska ersättas med följande:

”7. Medlemsstaterna ska säkerställa att insättningsgarantisystemet återbetalar upplupen ränta på insättningar, som inte har krediterats eller debiterats, per den dag då en relevant administrativ myndighet gör ett konstaterande som avses i artikel 2.1.8 a eller en rättslig myndighet meddelar ett avgörande som avses i artikel 2.1.8 b. Den garantinivå som fastställs i artikel 6.1 eller, under de omständigheter som avses i artikel 6.2, den garantinivå som fastställs i den punkten får inte överskridas.

I fall då räntesatserna på vissa insättningar väsentligt överstiger den rådande marknadsräntan, vilket fastställs och baseras på transparenta data som är tillgängliga för allmänheten, ska insättningsgarantisystemet ha befogenhet att justera den utbetalda räntan för att återspegla den gällande marknadsräntan vid tidpunkten för det konstaterande som görs av den relevanta administrativa myndigheten eller det avgörande som meddelas av den rättsliga myndigheten. Denna justering ska göras för att förhindra moralisk risk. Kriterierna och metoden för att definiera ’väsentligt överstiger’ och för justeringen ska fastställas på ett transparent sätt, i enlighet med de riktlinjer som har utvecklats av EBA och med förbehåll för den behöriga myndighetens godkännande.”

7. Följande artikel ska införas som artikel 7a:

”Artikel 7a

Bevisbörda när det gäller kvalificerade insättningar och berättigande

I de fall som avses i artikel 6.2 och artikel 7.3 ska medlemsstaterna säkerställa att en insättare eller, i tillämpliga fall, en kontoinnehavare bevisar antingen att de berörda insättningarna uppfyller villkoren i artikel 6.2 eller att denne är berättigad till insättningarna under de omständigheter som avses i artikel 7.3.”

8. Artikel 8 ska ändras på följande sätt:

-a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Insättningsgarantisystem ska säkerställa att det återbetalningsbara beloppet finns tillgängligt så snart som möjligt och under alla omständigheter senast sju arbetsdagar från det datum då en relevant administrativ myndighet gör ett konstaterande som avses i artikel 2.1.8 a eller en rättslig myndighet meddelar ett avgörande som avses i artikel 2.1.8 b.”

-aa) Punkt 2 ska utgå.

a) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Genom undantag från punkt 1 ska medlemsstaterna tillåta insättningsgarantisystem att tillämpa en längre ▌***period för återbetalning av*** de insättningar som avses i artikel 6.2, artikel 7.3 och artikel 8b, vilken inte får överstiga 20 arbetsdagar från den dag då dessa insättningsgarantisystem mottagit den fullständiga dokumentation som de begärt från en insättare ***eller, i förekommande fall, en kontoinnehavare,*** för att granska fordringarna och kontrollera att villkoren för återbetalning är uppfyllda. ***För de insättningar som avses i artikel 6.2 och artikel 7.3 ska insättningsgarantisystemen, om de inte kan göra det återbetalningspliktiga beloppet tillgängligt inom mindre än sju arbetsdagar, säkerställa att insättare har tillgång till ett lämpligt belopp av sina garanterade insättningar för att täcka levnadskostnaderna inom fem arbetsdagar efter det att de begärt att få ut beloppet.***”

aa) Punkt 4 ska utgå.

b) Punkt 5 ska ändras på följande sätt:

i) Led c ska ersättas med följande:

”c) genom undantag från punkt 9, om inga transaktioner som avser insättningen har förekommit under de senaste 24 månaderna (kontot är vilande), utom när en insättare också har insättningar på ett annat konto som inte är vilande,”

ii) Led d ska utgå.

c) Punkt 8 ska utgå.

d) Punkt 9 ska ersättas med följande:

”9. Medlemsstaterna ska säkerställa att insättningsgarantisystem, om inga transaktioner som avser insättningen har förekommit under de senaste 24 månaderna, får fastställa ett tröskelvärde för de administrativa kostnader som dessa insättningsgarantisystem skulle ådra sig för att göra en sådan återbetalning. Insättningsgarantisystem ska inte vara skyldiga att vidta aktiva åtgärder för att återbetala belopp till insättare som underskrider det tröskelvärdet. Medlemsstaterna ska säkerställa att insättningsgarantisystem återbetalar belopp till insättare som underskrider det tröskelvärdet på begäran av dessa insättare.”

9. Följande artiklar ska införas som artiklarna 8a, 8b och 8c:

”Artikel 8a

Återbetalning av insättningar som överstiger 10 000 EUR

Medlemsstaterna ska säkerställa att insättningsgarantisystem, när de belopp som ska återbetalas överstiger 10 000 EUR, återbetalar insättare genom betalningar enligt definitionen i artikel 2.20 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/92/EU (*).

Artikel 8b

Garanti för insatta kundmedel

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att insatta kundmedel täcks av insättningsgarantisystem om allt av följande gäller:

a) Sådana insättningar placeras ***uteslutande*** för sådana kunders räkning som är berättigade till skydd i enlighet med artikel 5.1.

b) Sådana insättningar görs för att separera kundmedel i enlighet med de skyddskrav som fastställs i den unionsrätt som reglerar verksamheten i de enheter som avses i artikel 5.1 d.

c) De kunder som avses i led a är identifierade eller identifierbara***, vilket ytterst åligger den enhet som innehar kontot på kundens vägnar,*** före den dag då en relevant administrativ myndighet gör ett konstaterande som avses i artikel 2.1.8 a eller en rättslig myndighet meddelar ett avgörande som avses i artikel 2.1.8 b.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att den garantinivå som avses i artikel 6.1 gäller för var och en av de kunder som uppfyller villkoren i punkt 1 c i den här artikeln. Genom undantag från artikel 7.1 ska insättningsgarantisystemet, när det fastställer det återbetalningsbara beloppet för en enskild kund, inte beakta de sammanlagda fondinsättningar som kunden placerat i samma kreditinstitut.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att ***insättningsgarantisystemens återbetalningar av*** garanterade insättningar ***görs*** direkt till kunden.

4. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i vilka specificeras

a) tekniska detaljer för att identifiera kunder som ska återbetalas i enlighet med artikel 8,

c) regler för att undvika flera krav på utbetalningar till samma mottagare.

Vid utarbetandet av dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn ska EBA beakta allt av följande:

a) Särdragen i affärsmodellen för de olika typer av finansiella institut som avses i artikel 5.1 d.

b) De särskilda krav i tillämplig unionsrätt som reglerar verksamheten i de finansiella institut som avses i artikel 5.1 d när det gäller behandlingen av kundmedel.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den... [Publikationsbyrån: för in datum = 12 månader efter detta direktivs ikraftträdande].

Kommissionen ges befogenhet att komplettera detta direktiv genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 8c

Innehållande av återbetalningar vid farhågor om penningtvätt eller finansiering av terrorism

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att den utsedda myndigheten inom 24 timmar från den tidpunkt då den mottagit den information som avses i artikel 48.4 i [för in hänvisning – förslag till ett penningtvättsdirektiv som upphäver direktiv (EU) 2015/849 – COM(2021) 423 final] informerar insättningsgarantisystemet om resultatet av de åtgärder för kundkännedom som avses i artikel 15.4 i förordning (EU)... [för in kort hänvisning – förslag till penningtvättsförordning – COM(2021) 420 final]. Medlemsstaterna ska säkerställa att den information som utbyts mellan den utsedda myndigheten och insättningsgarantisystemet är begränsad till den information som är strikt nödvändig för att insättningsgarantisystemet ska kunna fullgöra sina uppgifter och sitt ansvar enligt detta direktiv och att detta informationsutbyte uppfyller kraven i Europaparlamentets och rådets direktiv 96/9/EG (**).

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att insättningsgarantisystemen håller inne en återbetalning som avses i artikel 8.1 om en insättare eller en person som är berättigad till belopp på dennes konto har anklagats för ett brott som har ett direkt eller indirekt samband med penningtvätt eller finansiering av terrorism, i avvaktan på domstolens dom.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att insättningsgarantisystemen håller inne en återbetalning som avses i artikel 8.1 under en lika lång tid som fastställs i artikel 20 i [för in kort hänvisning – förslag till ett penningtvättsdirektiv som upphäver direktiv (EU) 2015/849 – COM(2021) 423 final] i de fall de underrättas av den finansunderrättelseenhet som avses i artikel 32 i direktiv (EU) [för in hänvisning – förslag till penningtvättsdirektiv som upphäver direktiv (EU) 2015/849 – COM(2021) 423 final] om att finansunderrättelseenheten har beslutat att avbryta en transaktion eller att hålla inne samtycke till genomförandet av en sådan transaktion eller att spärra ett bank- eller betalkonto i enlighet med artikel 20.1 eller 20.2 i direktiv (EU) [för in hänvisning – förslag till ett penningtvättsdirektiv som upphäver direktiv (EU) 2015/849 – COM(2021) 423 final].

4. Medlemsstaterna ska säkerställa att insättningsgarantisystem inte hålls ansvariga för åtgärder som vidtas i enlighet med finansunderrättelseenhetens instruktioner. Insättningsgarantisystemen får använda den information som mottagits från finansunderrättelseenheten endast vid tillämpningen av detta direktiv.

_____

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/92/EU av den 23 juli 2014 om jämförbarhet för avgifter som avser betalkonto, byte av betalkonto och tillgång till betalkonto med grundläggande funktioner (EUT L 257, 28.8.2014, s. 214).

(**) Europaparlamentets och rådets direktiv 96/9/EG av den 11 mars 1996 om rättsligt skydd för databaser (EGT L 77, 27.3.1996, s. 20).”

10. I artikel 9 ska punkterna 2 och 3 ersättas med följande:

”2. Utan att det påverkar de rättigheter som insättare kan ha enligt nationell rätt ska insättningsgarantisystem som inom ramen för en garanti och nationella bestämmelser betalar ut belopp vara berättigade att vid likvidations- eller rekonstruktionsförfaranden träda i insättarnas ställe för ett belopp som motsvarar det systemen har betalat ut till insättare. Insättningsgarantisystem som lämnar ett bidrag inom ramen för de resolutionsverktyg som avses i artikel 37.3 a eller b i direktiv 2014/59/EU, eller i samband med åtgärder som vidtas i enlighet med artikel 11.5 i det här direktivet, ska ha en fordran på den resterande delen av kreditinstitutet för förluster som uppkommit till följd av bidrag till resolution enligt artikel 109 i direktiv 2014/59/EU eller till följd av den överföring som gjorts i enlighet med artikel 11.5 i det här direktivet, ***till ett belopp som motsvarar deras bidrag förutsatt att den resterande delen av kreditinstitutet är avvecklat.*** ▌ Denna fordran ska ha samma prioritet som ***garanterade*** insättningar har enligt nationell rätt som styr normala insolvensförfaranden.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att insättare vars insättningar inte har återbetalats eller erkänts av insättningsgarantisystemet inom de tidsfrister som anges i artikel 8.1 och 8.3 kan kräva återbetalning av sina insättningar inom en period av fem år.”

11. Artikel 10 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:

i) Följande stycken ska införas efter första stycket:

”För beräkningen av den målnivå som avses i första stycket ska referensperioden löpa mellan den 31 december före det datum då målnivån ska uppnås och det datumet.

Vid fastställandet av huruvida insättningsgarantisystemet har uppnått denna målnivå ska medlemsstaterna endast ta hänsyn till tillgängliga finansiella medel som direkt bidragits av eller återvunnits från deltagare i insättningsgarantisystemet, exklusive administrativa avgifter och pålagor. Dessa tillgängliga finansiella medel ska inbegripa investeringsinkomster från medel som deltagarna har bidragit med till insättningsgarantisystemet, men ska inte omfatta återbetalningar som inte fordrats av kvalificerade insättare under utbetalningsförfaranden***, skulder som ska betalas av insättningsgarantisystemet, inbegripet lån från andra insättningsgarantisystem och alternativa finansieringsarrangemang som avses i artikel 10.9***. ***Ett utestående lån till ett annat insättningsgarantisystem enligt artikel 12 ska behandlas som en tillgång för det insättningsgarantisystem som tillhandahöll lånet och får räknas in i målnivån för det insättningsgarantisystemet***.”

ii) Tredje stycket ska ersättas med följande:

”Om, efter det att den målnivå som avses i första stycket har uppnåtts för första gången och de tillgängliga finansiella medlen, efter en utbetalning av medel från insättningsgarantisystemen i enlighet med artikel 8.1 och artikel 11.2, 11.3 och 11.5, har sjunkit till en nivå under två tredjedelar av målnivån, ska insättningsgarantisystemen fastställa den regelbundna avgiften till en nivå som gör det möjligt att uppnå målnivån inom ***fyra*** år.

Om, efter det att den målnivå som avses i första stycket har uppnåtts för första gången och de tillgängliga finansiella medlen, efter en utbetalning av medel från insättningsgarantisystemen i enlighet med artikel 8.1 och artikel 11.2, 11.3 och 11.5, har minskat med mindre än en tredjedel av målnivån, ska insättningsgarantisystemen fastställa den regelbundna avgiften till en nivå som gör det möjligt att uppnå målnivån inom två år.”

iia) Femte stycket ska ersättas med följande:

”Medlemsstaterna får förlänga den inledande tidsperiod som avses i första stycket med högst fyra år om det genom insättningsgarantisystemen har gjorts sammanlagda utbetalningar som är högre än 0,8 % av de garanterade insättningarna för att ersätta insättare.”

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. De tillgängliga finansiella medel som insättningsgarantisystemet tar hänsyn till för att uppnå den målnivå som avses i punkt 2 får innefatta betalningsåtaganden ***som ska betalas inom 48 timmar på insättningsgarantisystemets begäran***. Den totala andelen av sådana betalningsåtaganden får inte överstiga 30 % av totalbeloppet för de tillgängliga finansiella medel som anskaffats i enlighet med punkt 2.

EBA ska utfärda riktlinjer för betalningsåtaganden där kriterier för godtagande av sådana åtaganden fastställs.”

c) Punkt 4 ska utgå.

d) Punkt 7 ska ersättas med följande:

”7. Medlemsstaterna ska säkerställa att insättningsgarantisystem, utsedda myndigheter eller behöriga myndigheter fastställer investeringsstrategin för insättningsgarantisystemens tillgängliga finansiella medel och att investeringsstrategin överensstämmer med principen om diversifiering och investeringar i lågrisktillgångar ***och likvida tillgångar***.

Medlemsstaterna ska säkerställa att den investeringsstrategi som avses i det första stycket i denna punkt uppfyller de principer som föreskrivs i artiklarna 4, 8 och 10 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/451 (*).

_____

(*) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/451 av den 16 december 2015 om fastställande av allmänna principer och kriterier för investeringsstrategin och bestämmelser för förvaltningen av den gemensamma resolutionsfonden (EUT L 79, 30.3.2016, s. 2).”

e) Följande punkt ska införas som punkt 7a:

”7a. Medlemsstaterna ska säkerställa att insättningsgarantisystemen kan placera alla eller en del av sina tillgängliga finansiella medel hos sin nationella centralbank eller statskassa, förutsatt att ***det är ett kostnadseffektivt beslut för insättningsgarantisystem och att*** dessa tillgängliga finansiella medel hålls på ett separat konto och att de är lättillgängliga för användning av insättningsgarantisystemet i enlighet med artiklarna 11 och 12.”

ea) Punkt 9 ska ersättas med följande:

”9. Medlemsstaterna ska se till att insättningsgarantisystemen förfogar över lämplig alternativ finansiering för att kunna erhålla kortfristig finansiering för att kunna tillgodose de fordringar som ställs på dessa insättningsgarantisystem. Medlemsstaterna ska se till att insättningsgarantisystemens alternativa finansieringsarrangemang inte finansieras med offentliga medel.”

f) Punkt 10 ska utgå.

g) Följande punkter ska läggas till som punkterna 11, 12 och 13:

”11. Medlemsstaterna ska säkerställa att insättningsgarantisystemen i samband med de åtgärder som avses i artikel 11.1, 11.2, 11.3 och 11.5 får använda medel från de alternativa finansieringsarrangemang som avses i artikel 10.9 ▌ innan de använder sina tillgängliga finansiella medel och innan de extraordinära avgifter som avses i artikel 10.8 uppbärs. ▌

12. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i vilka specificeras

a) metoden för beräkning av de tillgängliga finansiella medel som är kvalificerade för att uppnå den målnivå som avses i punkt 2, inbegripet avgränsningen av insättningsgarantisystemens tillgängliga finansiella medel och de kategorier av tillgängliga finansiella medel som härrör från bidragna medel,

b) närmare uppgifter om processen för att uppnå den målnivå som avses i punkt 2 efter det att ett insättningsgarantisystem har använt tillgängliga finansiella medel i enlighet med artikel 11.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den... [Publikationsbyrån: för in datum = 24 månader efter detta direktivs ikraftträdande].

Kommissionen ges befogenhet att komplettera detta direktiv genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

13. Senast den... [Publikationsbyrån: för in datum = 24 månader efter detta direktivs ikraftträdande] ska EBA utarbeta riktlinjer för att bistå insättningsgarantisystemen med att diversifiera sina tillgängliga finansiella medel och för insättningsgarantisystemens investeringar i lågrisktillgångar, vilka riktlinjer är tillämpliga på insättningsgarantisystemens tillgängliga finansiella medel."

12. Artikel 11 ska ersättas med följande:

"Artikel 11

Användning av medel

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att insättningsgarantisystemen använder de tillgängliga finansiella medel som avses i artikel 10 i första hand för att ***säkerställa återbetalning till*** insättare i enlighet med artikel 8.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att insättningsgarantisystemen använder tillgängliga finansiella medel för att finansiera resolution av kreditinstitut i enlighet med artikel 109 i direktiv 2014/59/EU. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna fastställer det belopp som ett insättningsgarantisystem ska bidra med för att finansiera resolution av kreditinstitut, efter det att dessa resolutionsmyndigheter har samrått med insättningsgarantisystemet om resultaten av det test av det minst kostsamma scenariot som avses i artikel 11e i det här direktivet. ***Medlemsstaterna ska säkerställa att insättningsgarantisystemen utan dröjsmål svarar på sådana samråd.***

3. Medlemsstaterna ***ska*** tillåta insättningsgarantisystem att använda tillgängliga finansiella medel för förebyggande åtgärder enligt artikel 11a till förmån för ett kreditinstitut, om allt av följande gäller:

a) ***Det har inte konstaterats att kreditinstitutet är fallerande eller sannolikt kommer att fallera i enlighet med*** artikel 32.4 i direktiv 2014/59/EU.

b) Insättningsgarantisystemet har bekräftat att kostnaden för åtgärden inte överstiger kostnaden för att återbetala insättare, beräknat i enlighet med artikel 11e.

c) Samtliga villkor som anges i artiklarna 11a och 11b är uppfyllda.

4. Om tillgängliga finansiella medel används för förebyggande åtgärder ***eller alternativa åtgärder*** som avses i punkterna 3 och 5 ska anslutna kreditinstitut ***utan dröjsmål*** tillhandahålla insättningsgarantisystemet de medel som används för sådana åtgärder, vid behov i form av extraordinära bidrag, om något av följande gäller:

a) Om ett behov av att återbetala insättare ***eller ingripa i en resolution*** uppstår och insättningsgarantisystemets tillgängliga finansiella medel understiger två tredjedelar av målnivån.

b) Om de tillgängliga finansiella medlen för insättningsgarantisystemet understiger ***40*** % av målnivån ***efter finansiering av förebyggande åtgärder, såvida inte återbetalningsplanen för det eller de institut som beviljas förebyggande åtgärder föreskriver att dessa institut ska göra återbetalningar inom tolv månader, vilket leder till att de tillgängliga finansiella medlen överstiger 40 % av målnivån***.

5. Om ett kreditinstitut avvecklas i enlighet med artikel 32b i direktiv 2014/59/EU för att lämna marknaden eller upphöra med sin bankverksamhet, ***ska*** medlemsstaterna tillåta insättningsgarantisystemen att använda tillgängliga finansiella medel för alternativa åtgärder för att bevara insättarnas tillgång till sina insättningar, inbegripet överföring av tillgångar och skulder och överföring av insättningskunder, ***om allt följande är uppfyllt:***

a) Insättningsgarantisystemet bekräftar att kostnaden för åtgärden inte överstiger kostnaden för att återbetala insättare, beräknat i enlighet med artikel 11e i det här direktivet.

b) Alla villkor som anges i artikel 11d i det här direktivet är uppfyllda**.**

c) Om åtgärden sker i form av en överföring av tillgångar eller skulder, överföringen inkluderar skulder som en eller flera av följande former:

i) Garanterade insättningar.

ii) Kvalificerade insättningar från fysiska personer och mikroföretag samt små och medelstora företag.

iii) Insättningar som skulle utgöra kvalificerade insättningar från fysiska personer och mikroföretag samt små och medelstora företag om de inte hade gjorts genom filialer belägna utanför unionen av institut som är etablerade inom unionen.

iv) Skulder som rankas högre än garanterade insättningar i den nationella hierarkin för fordringsägare vid insolvens."

13. Följande artiklar ska införas som artiklarna 11a–11e:

"Artikel 11a

Förebyggande åtgärder

1. ▌Medlemsstaterna ska säkerställa att insättningsgarantisystemen använder de tillgängliga finansiella medlen för de förebyggande åtgärder som avses i artikel 11.3, förutsatt att samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Ett kreditinstituts begäran om finansiering av sådana förebyggande åtgärder åtföljs av en not som beskriver åtgärder enligt artikel 11b.

b) Kreditinstitutet har samrått med den behöriga myndigheten om de åtgärder som planeras i den not som avses i artikel 11b.

c) Insättningsgarantisystemets användning av förebyggande åtgärder är kopplad till villkor som åläggs det understödda kreditinstitutet, ***åtföljt av styrningsarrangemang som underlättar sådan övervakning,*** ▌större kontrollrättigheter för insättningsgarantisystemet ***och tätare rapportering till de behöriga myndigheterna***.

d) Insättningsgarantisystemets användning av förebyggande åtgärder är beroende av ***insättarnas faktiska tillgång*** till garanterade insättningar.

e) De anslutna kreditinstituten kan betala de extraordinära bidragen i enlighet med artikel 11.4.

f) Kreditinstitutet fullgör sina skyldigheter enligt detta direktiv***, har inte redan beviljats extraordinärt offentligt finansiellt stöd i enlighet med artikel 32c.1 a i direktiv 2014/59/EU under de senaste fem åren,*** och har till fullo ***följt planen för återbetalning eller*** återbetalat ***eventuellt*** tidigare ***extraordinärt offentligt finansiellt stöd eller en eventuell*** förebyggande ***åtgärd.***

fa) De förebyggande åtgärderna används inte för att kompensera förluster som kreditinstitutet eller enheten har ådragit sig eller inom den närmaste framtiden sannolikt kommer att ådra sig, såvida inte avsaknaden av denna åtgärd leder till störning av den finansiella stabiliteten.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att insättningsgarantisystemen har infört lämpliga övervakningssystem och beslutsförfaranden för att välja ut och genomföra förebyggande åtgärder och övervaka relaterade risker.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att insättningsgarantisystemen får genomföra förebyggande åtgärder först när den utsedda myndigheten har bekräftat att alla villkor i punkt 1 är uppfyllda. Den utsedda myndigheten ska underrätta den behöriga myndigheten och resolutionsmyndigheten om detta.

Om det stödmottagande institutet tillhör ett institutionellt skyddssystem enligt artikel 1.2 c ska det institutionella skyddssystemet, på grundval av resultaten av det test av det minst kostsamma scenariot som avses i artikel 11e, fastställa storleken på de tillgängliga finansiella medlen för förebyggande åtgärder som ska anmälas till den utsedda myndigheten.

4. Medlemsstaterna ska säkerställa att insättningsgarantisystemet ▌använder sina tillgängliga finansiella medel för kapitalstödåtgärder***, inbegripet rekapitaliseringar, nedskrivningar av tillgångar och tillgångsgarantier, endast om villkoren i artikel 11b är uppfyllda.***

Medlemsstaterna ska säkerställa att insättningsgarantisystemet överför sitt innehav av aktier eller andra kapitalinstrument i det understödda kreditinstitutet ▌så snart de kommersiella och finansiella omständigheterna tillåter det.

4a. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som specificerar följande:

a) De villkor som nämns i punkt 1 c.

b) De övervakningssystem och beslutsförfaranden som insättningsgarantisystemen ska ha inrättat i enlighet med punkt 2.

c) Med beaktande av kraven i artikel 11b, formerna för samarbete mellan resolutionsmyndigheterna, de utsedda myndigheterna och de behöriga myndigheterna enligt punkterna 1 och 3 i denna artikel.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den... [ett år efter dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande].

Kommissionen ges befogenhet att komplettera detta direktiv genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 11b

***Krav på finansiering av* förebyggande åtgärder**

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att kreditinstitut som begär att ett insättningsgarantisystem ska finansiera förebyggande åtgärder i enlighet med artikel 11.3 för ▌den behöriga myndigheten lägger fram en not med åtgärder som dessa kreditinstitut åtar sig att vidta för att säkerställa efterlevnaden av de ***tillämpliga tillsynskraven*** ▌i ***enlighet med*** direktiv 2013/36/EU och förordning (EU) nr 575/2013.

2. Den not som avses i punkt 1 ska beskriva åtgärder för att minska risken för att kreditinstitutets finansiella sundhet försämras och stärka kreditinstitutets kapital- och likviditetssituation.

2a. Om ett insättningsgarantisystems finansiella medel används för förebyggande åtgärder i enlighet med artikel 11.3 i detta direktiv ska den behöriga myndigheten kräva att det stödmottagande kreditinstitutet, beroende på vad som är tillämpligt, uppdaterar återhämtningsplanen enligt definitionen i artikel 2.1.32 i direktiv 2014/59/EU eller koncernresolutionsplanen enligt definitionen i artikel 2.1.33 i det direktivet. Den behöriga myndigheten ska ge det understödda kreditinstitutet i uppdrag att genomföra de åtgärder som avses i artikel 6.6 tredje stycket i direktiv 2014/59/EU om villkoren i artikel 6.6 i det direktivet är uppfyllda.

3. I fråga om kapitalstödåtgärder ***enligt punkt 1*** ska medlemsstaterna säkerställa att ***ett insättningsgarantisystems tillgängliga finansiella medel endast täcker det nuvarande kapitalunderskottet med utgångspunkt i följande som framgår i noten:***

a) Det ursprungliga kapitalunderskott som identifierats i ett stresstest på unionsnivå, under en översyn av tillgångarnas kvalitet eller motsvarande, eller under översyns- och utvärderingsprocessen, som bekräftats av den behöriga myndigheten.

b) Kapitalanskaffningsåtgärder som ska genomföras inom sex månader efter det att planen för omorganisering av verksamheten lämnats in.

c) Skyddsåtgärder för att förhindra utflöden av medel, inbegripet de åtgärder som avses i punkt 5.

d) Bidrag från det understödda kreditinstitutets aktieägare och efterställda borgenärer, där så är lämpligt.

Vid fastställandet av kapitalunderskottet får insättningsgarantisystemet också ta hänsyn till eventuella ▌framåtblickande ***bedömningar*** av kapitalbehovet ▌***, inbegripet den kapitalkonserveringsplan som avses i artikel 142 i direktiv 2013/36/EU***.

Om ett kreditinstitut är deltagare i ett institutionellt skyddssystem enligt artikel 1.2 c ska medlemsstaterna säkerställa att kapitalunderskottet fastställs av det institutionella skyddssystemet.

Vid fastställandet av kapitalunderskottet ska insättningsgarantisystemet underrätta den behöriga myndigheten.

4. ▌Medlemsstaterna ***ska*** säkerställa att den not som avses i punkt 1 innehåller en ***exitstrategi från de förebyggande åtgärderna, inbegripet en*** tydligt angiven plan för hur kreditinstitutet ska återbetala alla ***återbetalningsbara*** medel som mottagits som en del av de förebyggande åtgärderna. ***Denna information får inte lämnas ut förrän ett år efter att exitstrategin eller genomförandet av saneringsplanen eller bedömningen enligt artikel 11c.3 har slutförts.***

5. ***Medlemsstaterna ska säkerställa att inga utdelningar, aktieåterköp eller rörliga ersättningar betalas ut och att det understödda kreditinstitutet inte gör något icke återkalleligt åtagande om att betala ut utdelningar, aktieåterköp eller rörliga ersättningar. Den behöriga myndigheten får undantagsvis delvis begränsa detta förbud om kreditinstitutet på ett för den behöriga myndigheten tillfredsställande sätt konstaterar att det är rättsligt förpliktat att betala ut utdelningarna.*** ▌Medlemsstaterna ***ska*** säkerställa att ▌ ***begränsningarna enligt denna*** punkt ***kvarstår till dess att det understödda kreditinstitutet har återbetalat insättningsgarantisystemet samma belopp som används för de förebyggande åtgärderna***.

5a. Medlemsstaterna ska se till att det mottagande kreditinstitutet inom sex månader från tillhandahållandet av det ursprungliga finansiella stödet lämnar in en omstruktureringsplan för verksamheten till den behöriga myndigheten. Om den behöriga myndigheten inte är övertygad om att omstruktureringsplanen för verksamheten är trovärdig och genomförbar för att säkerställa långsiktig bärkraft ska de förebyggande åtgärderna för det berörda kreditinstitutet tillfälligt avbrytas, och den behöriga myndigheten ska vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa långsiktig bärkraft.

Genom undantag från första stycket i denna punkt gäller att om ett kreditinstitut tillhör ett institutionellt skyddssystem enligt artikel 1.2 c ska omstruktureringsplanen för verksamheten godkännas av det institutionella skyddssystemet efter samråd med den behöriga myndigheten.

6. ▌Medlemsstaterna ***ska*** säkerställa att de åtgärder som planeras i ***omstruktureringsplanen för verksamheten*** som avses i punkt ***5a*** är ***förenliga med*** den rekonstruktionsplan ***för*** kreditinstitutet ***som krävs av*** kommissionen ***i enlighet med unionens regelverk för statligt stöd***.

6a. Den behöriga myndigheten ska tillhandahålla resolutionsmyndigheten omstruktureringsplanen för verksamheten. Resolutionsmyndigheten får granska omstruktureringsplanen för verksamheten i syfte att identifiera eventuella åtgärder som skulle kunna inverka negativt på institutets möjlighet till resolution och får lämna rekommendationer till den behöriga myndigheten med avseende på de frågorna. Resolutionsmyndigheten ska kommunicera sin bedömning och sina rekommendationer inom den tidsram som fastställs av den behöriga myndigheten.

Artikel 11c

Saneringsplan

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att insättningsgarantisystemet utan dröjsmål underrättar den behöriga myndigheten om kreditinstitutet underlåter att fullgöra de åtaganden som anges i den not som avses i artikel 11b.1***, eller den omstruktureringsplan för verksamheten som avses i artikel 11b 5a första stycket***, eller underlåter att senast på förfallodagen återbetala det belopp som betalats ut inom ramen för de förebyggande åtgärderna ***eller underlåter att följa exitstrategin enligt artikel 11b 4***.

2. I den situation som avses i punkt 1 ska medlemsstaterna säkerställa att den behöriga myndigheten begär att kreditinstitutet lämnar in en ***engångssaneringsplan till den utsedda myndigheten och insättningsgarantisystemet*** som beskriver de åtgärder som kreditinstitutet kommer att vidta för att säkerställa efterlevnaden av tillsynskraven, säkerställa sin långsiktiga bärkraft och återbetala det förfallna belopp som insättningsgarantisystemet bidragit med till den förebyggande åtgärden, samt tidsramen för detta. ***Den utsedda myndigheten och insättningsgarantisystemet ska samråda med den behöriga myndigheten när det gäller de åtgärder som planeras i saneringsplanen.***

3. Om den behöriga myndigheten inte är övertygad om att saneringsplanen är trovärdig eller genomförbar ***eller om kreditinstituten inte efterlever saneringsplanen*** ska insättningsgarantisystemet inte bevilja kreditinstitutet några ytterligare förebyggande åtgärder ***och de relevanta myndigheterna ska utföra en bedömning av huruvida institutet fallerar eller sannolikt kommer att fallera, i enlighet med artikel 32 i direktiv 2014/59/EU***.

4. Senast den... [Publikationsbyrån: för in datum = ***24*** månader efter detta direktivs ikraftträdande] ska EBA utfärda riktlinjer för innehållet i den ***omstruktureringsplan för verksamheten*** som åtföljer de förebyggande åtgärder som avses i ***artikel 11b.3 till 5a*** ▌ och i den saneringsplan som avses i punkt 1 i den här artikeln.

Artikel 11d

▌Alternativa åtgärder

1. ▌Medlemsstaterna ***ska göra det möjligt att använda*** medel från insättningsgarantisystem för de alternativa åtgärder som avses i artikel 11.5***. Medlemsstaterna ska*** säkerställa att kreditinstituten, när insättningsgarantisystem finansierar sådana åtgärder, saluför eller vidtar åtgärder för saluföring av de tillgångar, rättigheter och skulder som dessa kreditinstitut avser att överföra. Utan att det påverkar tillämpningen av unionens regler om statligt stöd ska sådan saluföring uppfylla samtliga följande villkor:

a) Saluföringen är öppen och transparent och ger inte någon missvisande bild av de tillgångar, rättigheter och skulder som ska överföras.

b) Saluföringen varken gynnar eller diskriminerar potentiella köpare och ger inte någon potentiell köpare några fördelar.

c) Saluföringen innebär inga intressekonflikter.

d) Saluföringen beaktar behovet av att genomföra en snabb lösning, med hänsyn till den tidsfrist för konstaterandet enligt artikel 2.1.8 a som anges i artikel 3.2 andra stycket.

e) Saluföringen syftar till att i största möjliga utsträckning maximera försäljningspriset för de berörda tillgångarna, rättigheterna och skulderna.

1a. Medlemsstaterna ska säkerställa att när insättningsgarantisystemet används i enlighet med artikel 11.5 med avseende på ett kreditinstitut, och förutsatt att denna åtgärd säkerställer att fysiska personer och mikroföretag samt små och medelstora företag fortsätter att ha tillgång till sina insättningar, för att hindra dem från att drabbas av förluster, ska det insättningsgarantisystem som detta kreditinstitut är anslutet till att bidra med följande belopp:

i) Det belopp som är nödvändigt för att täcka skillnaden mellan värdet av de garanterade insättningarna och av skulder med samma eller högre prioritet och det sammanlagda värdet av de tillgångar som ska överföras till en mottagande enhet, och

ii) i relevanta fall, ett belopp som är nödvändigt för att säkerställa överföringens kapitalneutralitet för den mottagande enheten.

Artikel 11e

Test av det minst kostsamma scenariot

1. När medlemsstaterna överväger att använda medel från insättningsgarantisystemen för de åtgärder som avses i artikel 11.2, 11.3 eller 11.5 ska de säkerställa att insättningsgarantisystemen jämför följande:

a) Den uppskattade kostnaden för insättningsgarantisystemet för att finansiera de åtgärder som avses i artikel 11.2, 11.3 eller 11.5.

b) Den uppskattade kostnaden för att återbetala insättare i enlighet med artikel 8.1.

2. För den jämförelse som avses i punkt 1 ska följande gälla:

a) Vid uppskattningen av de kostnader som avses i punkt 1 a ska insättningsgarantisystemet beakta förväntade intäkter, driftskostnader och potentiella förluster i samband med åtgärden.

b) För de åtgärder som avses i artikel 11.2 och 11.5 ska insättningsgarantisystemet basera sin uppskattning av kostnaden för att återbetala insättare enligt punkt 1 b på den värdering av kreditinstitutets tillgångar och skulder som avses i artikel 36.1 i direktiv 2014/59/EU och den uppskattning som avses i artikel 36.8 i det direktivet.

c) För de åtgärder som avses i artikel 11.2, 11.3 och 11.5 ska insättningsgarantisystemet, vid uppskattningen av kostnaden för att återbetala insättare enligt punkt 1 b, beakta den förväntade återvinningsgraden, ▌den potentiella ytterligare finansieringskostnaden för insättningsgarantisystemet ***och den möjliga kostnaden för insättningsgarantisystemet till följd av möjlig ekonomisk och finansiell instabilitet, inklusive behovet av att använda ytterligare medel, inom ramen för insättningsgarantisystemets mandat, för att skydda insättare och den finansiella stabiliteten, och för att förhindra spridningseffekter***.

d) För de åtgärder som avses i artikel 11.3 ska insättningsgarantisystemet, vid uppskattningen av kostnaden för att återbetala insättare, multiplicera den uppskattade återvinningsgrad som beräknats i enlighet med den metod som avses i punkt 5 b med 85 %.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att det belopp som används för att finansiera resolution av kreditinstitut enligt artikel 11.2, för de förebyggande åtgärder som avses i artikel 11.3 eller för de alternativa åtgärder som avses i artikel 11.5 inte överstiger beloppet för garanterade insättningar i kreditinstitutet.

4. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna och resolutionsmyndigheterna förser insättningsgarantisystemet med all information som krävs för den jämförelse som avses i punkt 1. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheten förser insättningsgarantisystemet med den uppskattade kostnaden för insättningsgarantisystemets bidrag till resolution av ett kreditinstitut enligt vad som avses i artikel 11.2.

4a. Så snart som möjligt efter att alternativa åtgärder har vidtagits ska medlemsstaterna säkerställa att insättningsgarantisystemet förser den behöriga myndigheten, resolutionsmyndigheten och den utsedda myndigheten med en sammanfattning av de centrala delarna av den beräkning som har gjorts i enlighet med denna artikel. Denna sammanfattning ska särskilt omfatta nettoåtervinningsgraden, hämtad från den beräknade kostnaden för återbetalning till insättare för insättningsgarantisystemet och en bred motivering av de tillhörande bakomliggande antagandena.

5. EBA ska***, med beaktande av de tekniska standarder för tillsyn som antagits i enlighet med artikel 36.16 i direktiv 2014/59/EU,*** utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i vilka specificeras

a) metoden för att beräkna den uppskattade kostnad som avses i punkt 1 a, varvid hänsyn ska tas till den berörda åtgärdens särdrag,

b) den metod för att beräkna den uppskattade kostnaden för att återbetala insättare som avses i punkt 1 b, inbegripet ***de förväntade återvinningar*** som avses i punkt 2 c***, den potentiella ytterligare finansieringskostnaden för insättningsgarantisystemet och den möjliga kostnaden för insättningsgarantisystemet till följd av möjlig ekonomisk och finansiell instabilitet, inklusive behovet av att använda ytterligare medel, inom ramen för insättningsgarantisystemets mandat, för att skydda insättare och den finansiella stabiliteten, och för att förhindra spridningseffekter***,

c) hur man i de metoder som avses i leden a, b och c, i relevanta fall, redovisar den förändring av penningvärdet som beror på potentiella upplupna intäkter över tiden.

För beräkningen av den potentiella ytterligare kostnaden för insättningsgarantisystemet som avses i första stycket led b ska metoden beakta

a) de administrativa kostnader som är förknippade med återbetalningsprocessen,

b) de administrativa kostnaderna för att ta ut bidrag i enlighet med artikel 10.8 om dessa bidrag behövs för att göra återbetalningar till insättare och kostnaderna för att aktivera alternativa finansieringsarrangemang i enlighet med artikel 10.9 när sådana arrangemang aktiveras.

Vid beräkningen av den uppskattade kostnaden för att återbetala insättare enligt punkt 1 b, när det gäller ▌åtgärder ***som avses i artikel 11.2, 11.3 eller 11.5***, ska den metod som avses i led b beakta ***spridningseffekter, ekonomiska och finansiella risker och eventuell anseendeskada för banksystemet, inbegripet, där så är relevant, skydd av det gemensamma varumärket, och*** vikten av förebyggande åtgärder för insättningsgarantisystemets lagstadgade eller avtalsgrundade mandat, inbegripet institutionella skyddssystem som avses i artikel 1.2 c.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den... [Publikationsbyrån: för in datum = 12 månader efter detta direktivs ikraftträdande].

Kommissionen ges befogenhet att komplettera detta direktiv genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.”

13a. Artikel 13 ska ersättas med följande:

”1. De avgifter till insättningsgarantisystem som avses i artikel 10 ska baseras på beloppet på de garanterade insättningarna och risknivån för respektive deltagare i ett enskilt insättningsgarantisystem.

Medlemsstaterna får föreskriva lägre bidrag för kreditmarknadssektorer med särskilt låg risk av kreditinstitut som är anslutna till ett insättningsgarantisystem som regleras i nationell rätt.

Medlemsstater får besluta att deltagare i ett institutionellt skyddssystem ska betala lägre avgifter till insättningsgarantisystemet.

Medlemsstaterna får tillåta att den centrala företagsenheten och alla kreditinstitut som är permanent underställda denna centrala företagsenhet som avses i artikel 10.1 i förordning (EU) nr 575/2013 som helhet omfattas av den gruppbaserade riskviktning som har fastställts för den centrala företagsenheten och dess underställda kreditinstitut.

Medlemsstaterna får besluta att kreditinstitut ska betala en minimiavgift, oavsett beloppet på deras garanterade insättningar.

2. Insättningsgarantisystemen får använda sina egna riskbaserade metoder för att fastställa och beräkna sina deltagares riskbaserade avgifter. Avgifterna ska stå i proportion till deltagarnas risk och i rimlig utsträckning beakta riskprofilen för de olika affärsmodellerna. Metoderna får även beakta balansräkningens tillgångssida, och riskindikatorer såsom kapitaltäckning, tillgångskvalitet och likviditet.

Varje metod ska godkännas av den behöriga myndigheten i samarbete med den utsedda myndigheten. EBA ska informeras om de godkända metoderna.

3. För att säkerställa konsekvent tillämpning av detta direktiv ska EBA utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn om närmare angivande av metoderna för beräkning av avgifterna till insättningsgarantisystem i överensstämmelse med punkterna 1 och 2 i den här artikeln.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den... [12 månader efter dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande].

Kommissionen ges befogenhet att komplettera detta direktiv genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010."

14. Artikel 14 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Medlemsstaterna ska säkerställa att insättningsgarantisystemen omfattar insättare vid filialer som inrättats av deras medlemsinstitut i andra medlemsstater och insättare i medlemsstater där deras medlemsinstitut utövar friheten att tillhandahålla tjänster enligt avdelning V kapitel 3 i direktiv 2013/36/EU."

b) I punkt 2 ska följande stycke läggas till:

"Genom undantag från första stycket ska medlemsstaterna säkerställa att ett insättningsgarantisystem i hemmedlemsstaten får besluta att ersätta insättare vid filialer direkt, om allt av följande gäller:

i) Den administrativa bördan och kostnaden för en sådan återbetalning är lägre än vid en återbetalning från ett insättningsgarantisystem i värdmedlemsstaten.

ii) Hemmedlemsstatens insättningsgarantisystem säkerställer att insättarna inte får sämre villkor än om återbetalningen skulle ha gjorts i enlighet med första stycket**.**

iia) Återbetalningen görs i samma valuta som om återbetalningen hade gjorts i enlighet med första stycket".

c) Följande punkter ska införas som punkterna 2a och 2b:

"2a. Medlemsstaterna ska säkerställa att ett insättningsgarantisystem i en värdmedlemsstat, efter överenskommelse med ett insättningsgarantisystem i en hemmedlemsstat, kan fungera som kontaktpunkt för insättare i kreditinstitut som utövar den frihet att tillhandahålla tjänster som avses i avdelning V kapitel 3 i direktiv 2013/36/EU och ska ersättas för de kostnader som uppstår.

2b. I de fall som avses i punkterna 2 och 2a ska medlemsstaterna säkerställa att hemmedlemsstatens insättningsgarantisystem och den berörda värdmedlemsstatens insättningsgarantisystem har en överenskommelse om utbetalningsvillkor, inbegripet ersättning för uppkomna kostnader, kontaktpunkten för insättare, tidsplan och betalningsmetod. ***Insättningsgarantisystemet i en hemmedlemsstat ska tillhandahålla insättningsgarantisystemet i värdmedlemsstaten information om antalet insättare, summan av de garanterade insättningarna och möjliga relevanta ändringar av dessa.***"

d) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Om ett kreditinstitut upphör att delta i ett insättningsgarantisystem och ansluter sig till ett insättningsgarantisystem i en annan medlemsstat, eller om en del av kreditinstitutets verksamhet överförs till ett insättningsgarantisystem i en annan medlemsstat, ska medlemsstaterna säkerställa att det ursprungliga insättningsgarantisystemet till det mottagande insättningsgarantisystemet överför ***ett belopp som återspeglar de ytterligare potentiella skulder som bärs av det mottagande insättningsgarantisystemet till följd av överföringen, med beaktande av överföringens inverkan på såväl det mottagande insättningsgarantisystemets och det ursprungliga insättningsgarantisystemets finansiella situation i förhållande till de risker de täcker.*** ▌

EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera metoden för beräkning av det belopp som ska överföras för att säkerställa en neutral inverkan av överföringen på båda insättningsgarantisystemens finansiella situation i förhållande till de risker de täcker.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den... [12 månader efter av detta ändringsdirektivs ikraftträdande].

Kommissionen ges befogenhet att komplettera detta direktiv genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i andra stycket i denna punkt i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010.”

e) Följande punkt ska införas som punkt 3a:

”3a. Vid tillämpning av punkt 3 ska medlemsstaterna säkerställa att det ursprungliga insättningsgarantisystemet överför det belopp som avses i den punkten inom en månad från ändringen av deltagandet i insättningsgarantisystem.”

f) Följande punkt ska läggas till som punkt 9:

”9. ***Senast den... [24 månader efter dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande] ska*** EBA utfärda riktlinjer för hur ▌hemmedlemsstatens respektive värdmedlemsstatens insättningsgarantisystem kan fullgöra sina respektive roller som avses i punkt 2, ▌***inbegripet*** en förteckning över de omständigheter och villkor enligt vilka ett insättningsgarantisystem i hemmedlemsstaten ▌***återbetalar*** insättare vid filialer i en annan medlemsstat i enlighet med punkt 2 tredje stycket.”

15. Artikel 15 ska ersättas med följande:

”*Artikel 15*

Filialer till kreditinstitut som är etablerade i tredjeland

Medlemsstaterna ska kräva att filialer till kreditinstitut med huvudkontor utanför unionen ansluter sig till ett insättningsgarantisystem inom deras territorium innan de tillåter sådana filialer att ta emot kvalificerade insättningar i dessa medlemsstater.

Medlemsstaterna ska se till att sådana filialer bidrar till insättningsgarantisystemet i enlighet med artikel 13.”

16. Följande artikel ska införas som artikel 15a:

”*Artikel 15a*

Medlemsinstitut med filialer i tredjeland

Medlemsstaterna ska säkerställa att insättningsgarantisystem inte täcker insättare vid filialer som har inrättats i tredjeland av deras medlemsinstitut, utom i de fall då insättningsgarantisystemen, med den utsedda myndighetens godkännande, samlar in motsvarande bidrag från de berörda kreditinstituten.

EBA ska utfärda riktlinjer som specificerar de omständigheter då utsedda myndigheter bör godkänna täckningen av insättare vid filialer som har inrättats i tredjeland av insättningsgarantisystemens medlemsinstitut.”

17. Artikel 16 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska säkerställa att kreditinstituten till sådana personer som redan har gjort eller avser att göra insättningar lämnar den information som dessa insättare behöver för att identifiera de insättningsgarantisystem till vilka kreditinstitutet och dess filialer är anslutna inom unionen. Kreditinstitut ska lämna denna information med hjälp av ett informationsblad som utarbetats i ett format ur vilket data kan extraheras enligt definitionen i artikel 2.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) XX/XXXX [Esap-förordningen] (*)**.

_____

(*) *** Europaparlamentets och rådets förordning (EU) XX/XXX av den dd mm åå om inrättande av en europeisk gemensam kontaktpunkt som ger centraliserad tillgång till offentlig information som rör finansiella tjänster, kapitalmarknader och hållbarhet.”

b) Följande punkt ska införas som punkt 1a:

”1a. Medlemsstaterna ska säkerställa att det informationsblad som avses i punkt 1 innehåller samtliga följande uppgifter:

i) Grundläggande information om skyddet för insättningar.

ii) Kontaktuppgifter för det kreditinstitut som utgör första kontaktpunkt för information om innehållet i informationsbladet.

iii) Garantinivån för insättningar enligt artikel 6.1 och 6.2 i euro eller, i relevanta fall, i en annan valuta.

iv) Tillämpliga undantag från insättningsgarantisystemens skydd.

v) Skyddets begränsning i samband med gemensamma konton.

vi) Period för utbetalning om kreditinstitutet fallerar.

vii) Valuta för utbetalning.

viii) Identifiering av det insättningsgarantisystem som ansvarar för att skydda en insättning, inbegripet en hänvisning till dess webbplats.”

c) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Medlemsstaterna ska säkerställa att kreditinstitut tillhandahåller det informationsblad som avses i punkt 1 innan de ingår ett avtal om mottagande av insättningar och därefter ***varje gång det görs en ändring av den information som lämnas***. Insättarna ska bekräfta mottagandet av informationsbladet***, såvida inte informationen offentliggörs***.”

d) I punkt 3 ska första stycket ersättas med följande:

”Medlemsstaterna ska säkerställa att kreditinstitut på sina insättares kontoutdrag bekräftar att insättningarna är kvalificerade insättningar, inbegripet en hänvisning till det informationsblad som avses i punkt 1.”

e) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Medlemsstaterna ska säkerställa att kreditinstitut gör den information som avses i punkt 1 tillgänglig på det språk som insättaren och kreditinstitutet enades om när kontot öppnades eller på det eller de officiella språken i den medlemsstat där filialen är etablerad.”

f) Punkterna 6 och 7 ska ersättas med följande:

”6. Medlemsstaterna ska säkerställa att kreditinstitut vid fusion av kreditinstitut, omvandling av ett kreditinstituts dotterbolag till filialer eller liknande transaktioner underrättar sina insättare om detta minst en månad innan transaktionen får rättslig verkan, såvida inte den behöriga myndigheten tillåter en kortare tidsfrist som motiveras av företagshemligheter eller finansiell stabilitet. Denna underrättelse ska innehålla en förklaring av transaktionens inverkan på insättarskyddet.

Medlemsstaterna ska säkerställa att de berörda kreditinstituten, om de transaktioner som avses i första stycket leder till att insättare med insättningar i dessa kreditinstitut kommer att påverkas av den minskade insättningsgarantin, underrättar dessa insättare om att de inom tre månader efter den underrättelse som avses i första stycket får ta ut eller till ett annat kreditinstitut överföra sina kvalificerade insättningar, inklusive all upplupen ränta och alla förvärvade förmåner, utan att drabbas av någon sanktion och upp till ett belopp som motsvarar den förlorade täckningen av deras insättningar.

7. Medlemsstaterna ska säkerställa att kreditinstitut som upphör att delta i ett insättningsgarantisystem informerar sina insättare om detta minst en månad före ett sådant upphörande. ***Denna information ska innehålla en förklaring av upphörandets inverkan på insättarskyddet. Medlemsstaterna ska säkerställa att insättare i ett kreditinstitut som upphört att vara medlem i insättningsgarantisystemet kan överföra sina insättningar till ett annat institut som är medlem i samma insättningsgarantisystem utan att ådra sig några överföringskostnader.***"

g) Följande punkt ska införas som punkt 7a:

"7a. Medlemsstaterna ska säkerställa att utsedda myndigheter, insättningsgarantisystem och berörda kreditinstitut informerar insättare, inbegripet genom offentliggörande på sina webbplatser, om att en relevant administrativ myndighet har gjort ett konstaterande som avses i artikel 2.1.8 a eller att en rättslig myndighet har meddelat ett avgörande som avses i artikel 2.1.8 b."

h) Punkt 8 ska ersättas med följande:

"8. Om en insättare använder internetbank ska medlemsstaterna säkerställa att kreditinstitut tillhandahåller den information de måste lämna till sina insättare enligt detta direktiv på elektronisk väg, såvida inte en insättare begär att få denna information i pappersform."

i) Följande punkt ska läggas till som punkt 9:

"9. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i vilka specificeras

a) innehållet i och formatet på det informationsblad som avses i punkt 1a,

b) det förfarande som ska följas för tillhandahållande av och innehållet i den information som ska lämnas i meddelandena från utsedda myndigheter, insättningsgarantisystem eller kreditinstitut till insättare, i de situationer som avses i artiklarna 8b och 8c samt i punkterna 6, 7 och 7a i denna artikel.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den... [Publikationsbyrån: för in datum = 12 månader efter detta direktivs ikraftträdande].

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010."

18. Följande artikel ska införas som artikel 16a:

"Artikel 16a

Informationsutbyte mellan kreditinstitut och insättningsgarantisystem och rapportering från myndigheter

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att insättningsgarantisystemen ***minst en gång per år***, närsomhelst ▌ på begäran, från sina anslutna kreditinstitut erhåller all information som krävs för att förbereda en återbetalning till insättare, i enlighet med identifieringskravet i artikel 5.4, inbegripet den information som behövs för tillämpning av artikel 8.5 och artiklarna 8b och 8c.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att kreditinstitut ***minst en gång per år och närsomhelst*** på begäran ▌ tillhandahåller information till det insättningsgarantisystem som de deltar i när det gäller

a) insättare vid filialer till dessa kreditinstitut,

b) insättare som är mottagare av tjänster som tillhandahålls av medlemsinstituten på grundval av friheten att tillhandahålla tjänster.

I den information som avses i leden a och b ska det anges i vilka medlemsstater filialerna eller insättarna är belägna.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att insättningsgarantisystemen senast den 31 mars varje år informerar EBA om beloppet för garanterade insättningar i deras medlemsstat per den 31 december föregående år. Senast samma dag ska insättningsgarantisystemen också rapportera till EBA om beloppet för sina tillgängliga finansiella medel, inbegripet andelen lånade medel, betalningsåtaganden och tidsplanen för att nå målnivån ***efter en utbetalning av*** medel ***från insättningsgarantisystemen som avses i artikel 10.2***.

4. Medlemsstaterna ska säkerställa att de utsedda myndigheterna utan onödigt dröjsmål underrättar EBA ***och SRB*** om allt av följande:

a) Ett konstaterande av indisponibla insättningar och beloppet av dessa under de omständigheter som avses i artikel 2.1.8.

b) Huruvida någon av de åtgärder som avses i artikel 11.2, 11.3 och 11.5 har tillämpats och beloppet för de medel som använts i enlighet med artikel 8.1 och artikel 11.2, 11.3 och 11.5 samt, i tillämpliga fall och när uppgifter finns tillgängliga, det belopp som återvunnits, de resulterande kostnaderna för insättningsgarantisystemet och återvinningsprocessens varaktighet.

c) Tillgången till och användningen av alternativa finansieringsarrangemang enligt artikel 10.3.

d) Alla insättningsgarantisystem som har upphört med sin verksamhet eller inrättandet av ett nytt insättningsgarantisystem, även till följd av en sammanslagning eller det faktum att ett insättningsgarantisystem har börjat bedriva verksamhet över gränserna.

Den underrättelse som avses i första stycket ska innehålla en sammanfattning av följande:

a) Kreditinstitutets ursprungliga situation.

b) De åtgärder för vilka medel från insättningsgarantisystemet har använts***, inbegripet de särskilda instrument som har använts för de åtgärder som avses i artikel 11.2, 11.3 och 11.5***.

c) Det förväntade beloppet av de tillgängliga finansiella medel som använts.

5. EBA ska utan onödigt dröjsmål offentliggöra den information som mottagits i enlighet med punkterna 2 och 3 och den sammanfattning som avses i punkt 4.

6. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna för de kreditinstitut som deltar i ett insättningsgarantisystem ***årligen*** förser insättningsgarantisystemet med en sammanfattning av de viktigaste delarna i de resolutionsplaner som avses i artikel 10.7 a i direktiv 2014/59/EU.

7. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande för att specificera de förfaranden som ska följas vid tillhandahållandet av den information som avses i punkterna 1–4, formulären för tillhandahållande av denna information och för att ytterligare specificera innehållet i denna information, med beaktande av typerna av insättare.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den... [Publikationsbyrån: för in datumet = 12 månader efter detta direktivs ikraftträdande].

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.”

19. Bilaga I ska utgå.

Artikel 2

Övergångsbestämmelser

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att filialer till kreditinstitut som har sitt huvudkontor utanför unionen och tar emot kvalificerade insättningar i en medlemsstat från och med den... [Publikationsbyrån: för in datumet = dagen för ikraftträdande], och som den dagen inte deltar i ett insättningsgarantisystem, ansluter sig till ett insättningsgarantisystem som existerar inom deras territorier senast den... [Publikationsbyrån: för in datumet = 3 månader efter ikraftträdandet]. Artikel 1.15 ska inte tillämpas på dessa filialer förrän den... [Publikationsbyrån: för in datumet = 3 månader efter ikraftträdandet].

2. Genom undantag från artikel 11.3 i direktiv 2014/49/EU, i dess ändrade lydelse enligt det här direktivet, och artiklarna 11a, 11b, 11c och 11e när det gäller förebyggande åtgärder och till och med den [Publikationsbyrån: för in datumet = ***36*** månader efter dagen för detta direktivs ikraftträdande], får medlemsstaterna tillåta att de institutionella skyddssystem som avses i artikel 1.1 c uppfyller de nationella bestämmelser som genomför artikel 11.3 i direktiv 2014/49/EU i dess lydelse den... [Publikationsbyrån: för in datumet för detta direktivs ikraftträdande].

Artikel 3

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den... [Publikationsbyrån: för in datumet = 24 månader efter detta direktivs ikraftträdande] anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den... [Publikationsbyrån: för in datumet = 24 månader efter detta direktivs ikraftträdande]. De ska dock tillämpa de bestämmelser som är nödvändiga för att följa artikel 11.3, i dess ändrade lydelse enligt detta direktiv, och artiklarna 11a, 11b, 11c och 11e när det gäller förebyggande åtgärder från och med den... [Publikationsbyrån: för in datumet = **36** månader efter detta direktivs ikraftträdande].

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 4

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 5

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i... den...

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
Ordförande	*Ordförande*